

Úřední věstník

Evropské unie

L 323



České vydání

Právní předpisy

Svazek 55

22. listopadu 2012

Obsah

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Oznámení o vstupu ujednání mezi Evropskou unií a Islandskou republikou, Lichtenštejským knížectvím, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací o účasti těchto států na práci výborů, které jsou Evropské komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, pokud jde o provádění, uplatňování a rozvoj schengenského *acquis*, v platnost mezi Evropskou unií a Norským královstvím** 1

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Rady (EU) č. 1088/2012 ze dne 20. listopadu 2012, kterým se pro rok 2013 stanoví rybolovná práva pro některé populace ryb a skupiny populací ryb v Baltském moři** 2
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1089/2012 ze dne 19. listopadu 2012 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury** 10
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1090/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 12
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1091/2012 ze dne 21. listopadu 2012, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro žádosti o dovozní licence podané od 9. listopadu do 16. listopadu 2012 pro celní podkvótu III v rámci celní kvóty otevřené nařízením (ES) č. 1067/2008 pro pšenici obecnou, jinou než vysoce jakostní 14

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1092/2012 ze dne 21. listopadu 2012, kterým se mění reprezen- tativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovené prováděcím nařízením (EU) č. 892/2012 na hospodářský rok 2012/2013	15
--	----

ROZHODNUTÍ

2012/713/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 13. listopadu 2012 o zahájení automatizované výměny údajů
o registraci vozidel s Litvou**

17

2012/714/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 21. listopadu 2012, kterým se potvrzuje účast Litvy na posílené
spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky.....**

18

III Jiné akty

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 206/11/COL ze dne 29. června 2011 o programu pro
hypoteční úvěry (Island)**

20

- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 232/11/KOL ze dne 13. července 2011 o oznámení
týkajícím se prodeje pozemku č. 32/17 na adrese Nesøyveien 8 v obci Asker (Norsko)**

32

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Oznámení o vstupu ujednání mezi Evropskou unií a Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací o účasti těchto států na práci výborů, které jsou Evropské komisi nápomocny při výkonu jejích výkonných pravomocí, pokud jde o provádění, uplatňování a rozvoj schengenského *acquis*, v platnost mezi Evropskou unií a Norským královstvím

Výše uvedené ujednání ⁽¹⁾ bylo podepsáno v Bruselu dne 22. září 2011. Vzhledem k tomu, že postupy nezbytné pro vstup v platnost tohoto ujednání mezi Evropskou unií a Norským královstvím byly dokončeny dne 31. října 2012, vstoupí toto ujednání v platnost, pokud jde o Norské království, v souladu s článkem 7 ujednání dne 1. prosince 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 103, 13.4.2012, s. 4.

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1088/2012

ze dne 20. listopadu 2012,

kterým se pro rok 2013 stanoví rybolovná práva pro některé populace ryb a skupiny populací ryb v Baltském moři

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky⁽¹⁾ požaduje, aby opatření, jimiž se řídí přístup do vod a ke zdrojům a udržitelné provozování rybolovných činností, byla stanovena s ohledem na dostupná vědecká, technická a hospodářská doporučení, a zejména na zprávu vypracovanou Vědeckotechnickým a hospodářským výborem pro rybářství (VTHVR), jakož i s ohledem na každé doporučení získané od regionálních poradních sborů.
- (2) Je povinností Rady, aby přijala opatření na stanovení a přidělení rybolovných práv podle lovišť nebo skupin lovišť, případně včetně některých podmínek, jež jsou s nimi funkčně spojeny. Rybolovná práva by měla být rozdělena mezi jednotlivé členské státy způsobem, který každému členskému státu zajistí relativní stabilitu rybolovných činností pro každou populaci nebo kategorii rybolovu, s náležitým ohledem na cíle společné rybářské politiky stanovené v nařízení (ES) č. 2371/2002.
- (3) Celkové přípustné odlovy (dále jen „TAC“) by měly být stanoveny na základě dostupných vědeckých doporučení s ohledem na biologické a socioekonomické aspekty a na zajištění spravedlivého zacházení pro všechna odvětví

rybolovu, jakož i s ohledem na názory vyjádřené v průběhu konzultací se zúčastněnými subjekty, zejména na jednáních s Poradním výborem pro rybolov a akvakulturu a dotčenými regionálními poradními sbory.

- (4) Pro populace podléhající specifickým víceletým plánům by měla být rybolovná práva určena v souladu s pravidly stanovenými v těchto plánech. Omezení odlovu a intenzity rybolovu pro populace tresky obecné v Baltském moři by tedy měla být stanovena v souladu s pravidly stanovenými v nařízení Rady (ES) č. 1098/2007 ze dne 18. září 2007, kterým se zavádí víceletý plán pro populace tresky obecné v Baltském moři a lov těchto populací⁽²⁾ (dále jen „plán pro tresku obecnou v Baltském moři“).
- (5) S ohledem na nejnovější vědecká doporučení lze zavést pružnost v řízení intenzity rybolovu v rámci plánu pro tresku obecnou v Baltském moři, aniž by se ohrozily cíle tohoto plánu a aniž by byla zvýšena úmrtnost způsobená rybolovem. Tato pružnost by umožnila efektivnější řízení intenzity rybolovu v případech, kdy kvóty nejsou mezi loďstvo členského státu rozděleny rovnoměrně, a usnadnila by rychlé reakce na výměny kvót. Členským státům by proto mělo být dovoleno, aby přidělily plavidlům plujícím pod jejich vlajkou dodatečné dny nepřítomnosti v přístavu, pokud je stejný počet dnů odejmut jiným plavidlům plujícím pod jejich vlajkou.
- (6) Na využívání rybolovných práv stanovených v tomto nařízení by se mělo vztahovat nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky⁽³⁾, a zejména jeho ustanovení o zaznamenávání úlovků a intenzity rybolovu a oznamování údajů o vyčerpání rybolovných práv. Je proto třeba upřesnit kódy týkající se vykládek populací, na něž se vztahuje toto nařízení, které mají členské státy používat při předávání údajů Komisi.
- (7) V souladu s nařízením Rady (ES) č. 847/96 ze dne 6. května 1996, kterým se stanoví dodatečné podmínky pro meziroční řízení celkových přípustných odlovů a kvót⁽⁴⁾, je nezbytné určit, na které populace se vztahují různá opatření stanovená v uvedeném nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 248, 22.9.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 115, 9.5.1996, s. 3.

- (8) Aby se předešlo přerušení rybolovných činností a zajistila obživa rybářů Unie, je důležité otevřít tato loviště od 1. ledna 2013. Z důvodu naléhavosti by toto nařízení mělo vstoupit v platnost bezprostředně po vyhlášení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se pro rok 2013 stanoví rybolovná práva pro určité populace ryb a skupiny populací ryb v Baltském moři.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na plavidla Unie působící v Baltském moři.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „oblastmi Mezinárodní rady pro průzkum moří (ICES)“ zeměpisné oblasti vymezené v příloze I nařízení Rady (ES) č. 2187/2005 ze dne 21. prosince 2005, kterým se stanoví technická opatření pro zachování rybolovných zdrojů ve vodách Baltského moře, Velkého a Malého Beltu a Øresundu⁽¹⁾;
- b) „Baltským mořem“ subdivize ICES 22–32;
- c) „plavidlem Unie“ rybářské plavidlo plující pod vlajkou členského státu a registrované v Unii;
- d) „celkovým přípustným odlovem (TAC)“ množství, které lze každoročně odlovit z každé populace;
- e) „kvótou“ část TAC přidělená Unii, členskému státu nebo třetí zemi;
- f) „dnem nepřítomnosti v přístavu“ každé nepřetržitě období 24 hodin nebo jeho část, během něhož je plavidlo nepřítomno v přístavu.

KAPITOLA II

RYBOLOVNÁ PRÁVA

Článek 4

TAC a rozdělení

Celkové přípustné odlovy, kvóty a případné podmínky, které jsou s nimi funkčně spjaty, jsou stanoveny v příloze I.

Článek 5

Zvláštní ustanovení o rozdělení

1. Rozdělením rybolovných práv mezi členské státy stanoveným v tomto nařízení nejsou dotčeny:

- a) výměny provedené podle čl. 20 odst. 5 nařízení (ES) č. 2371/2002;
- b) přerozdělení provedená podle článku 37 nařízení (ES) č. 1224/2009;
- c) dodatečné vykládky povolené podle článku 3 nařízení (ES) č. 847/96;
- d) množství převedená v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 847/96;
- e) odpočty provedené podle článků 37, 105, 106 a 107 nařízení (ES) č. 1224/2009.

2. Není-li v příloze I tohoto nařízení uvedeno jinak, použije se článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 na populace, na které se vztahuje preventivní TAC, a čl. 3 odst. 2 a 3 a článek 4 uvedeného nařízení na populace, na které se vztahuje analytický TAC.

Článek 6

Podmínky vykládky úlovků a vedlejších úlovků

Ryby populací, pro něž jsou stanovena omezení odlovu, smějí být uchovávány na palubě nebo vyloženy pouze tehdy, pokud odlovy provedla plavidla členského státu, jenž má kvótu, která dosud není vyčerpána.

Článek 7

Omezení intenzity rybolovu

- 1. Omezení intenzity rybolovu jsou stanovena v příloze II.
- 2. Omezení uvedená v odstavci 1 se vztahují rovněž na subdivize ICES 27 a 28.2, pokud Komise nerozhodla v souladu s čl. 29 odst. 2 nařízení (ES) č. 1098/2007 o vynětí těchto subdivizí ICES z omezení podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 3, 4 a 5 podle článku 13 uvedeného nařízení.
- 3. Omezení uvedená v odstavci 1 se nevztahují na subdivizi ICES 28.1, pokud Komise nerozhodla v souladu s čl. 29 odst. 4 nařízení (ES) č. 1098/2007 o tom, že se omezení podle čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 3, 4 a 5 nařízení (ES) č. 1098/2007 vztahují na uvedenou subdivizi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 349, 31.12.2005, s. 1.

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 8***Předávání údajů**

Zasílají-li členské státy podle článků 33 a 34 nařízení (ES) č. 1224/2009 Komisi údaje týkající se vykládek objemů odlovených populací, použijí kódy populací stanovené v příloze I tohoto nařízení.

*Článek 9***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. listopadu 2012.

Za Radu

předseda

A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

CELKOVÉ PŘÍPUSTNÉ ODLOVY PLATNÉ PRO PRAVIDLA UNIE V OBLASTECH, KDE CELKOVÉ PŘÍPUSTNÉ ODLOVY EXISTUJÍ, PRO JEDNOTLIVÉ DRUHY A OBLASTI

Níže uvedené tabulky stanoví TAC a kvóty (v tunách živé hmotnosti, není-li uvedeno jinak) podle populace a případné podmínky, které jsou s nimi funkčně spjaty.

Není-li stanoveno jinak, představují odkazy na rybolovné oblasti odkazy na oblasti ICES.

V rámci každé oblasti jsou populace ryb uváděny v abecedním pořadí podle latinského názvu druhů.

Pro účely tohoto nařízení se použije tato srovnávací tabulka latinských a obecných názvů:

Vědecký název	Třípísmenný kód	Obecný název
<i>Clupea harengus</i>	HER	Sleď obecný
<i>Gadus morhua</i>	COD	Treska obecná
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Platýs velký
<i>Salmo salar</i>	SAL	Losos obecný
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Šprot obecný

Druh:	Sleď obecný <i>Clupea harengus</i>	Oblast:	Subdivize 30–31 HER/3D30.; HER/3D31.
Finsko	86 905		
Švédsko	19 095		
Unie	106 000		
TAC	106 000		Analytický TAC

Druh:	Sleď obecný <i>Clupea harengus</i>	Oblast:	Subdivize 22–24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Dánsko	3 617		
Německo	14 234		
Finsko	2		
Polsko	3 357		
Švédsko	4 590		
Unie	25 800		
TAC	25 800		Analytický TAC Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije Článek 4 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije

Druh:	Sleď obecný <i>Clupea harengus</i>	Oblast:	Vody Unie subdivizí 25–27, 28.2, 29 a 32 HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.2; HER/3D29.; HER/3D32.
Dánsko	1 984		
Německo	526		
Estonsko	10 131		
Finsko	19 776		
Lotyšsko	2 500		
Litva	2 633		
Polsko	22 468		
Švédsko	30 162		
Unie	90 180		
TAC	Nepoužije se		Analytický TAC
Druh:	Sleď obecný <i>Clupea harengus</i>	Oblast:	Subdivize 28.1 HER/03D.RG
Estonsko	14 120		
Lotyšsko	16 456		
Unie	30 576		
TAC	30 576		Analytický TAC
Druh:	Treska obecná <i>Gadus morhua</i>	Oblast:	Vody Unie subdivizí 25–32 COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Dánsko	14 143		
Německo	5 626		
Estonsko	1 378		
Finsko	1 082		
Lotyšsko	5 259		
Litva	3 464		
Polsko	16 285		
Švédsko	14 328		
Unie	61 565		
TAC	Nepoužije se		Analytický TAC

Druh: Treska obecná <i>Gadus morhua</i>		Oblast: Subdivize 22–24 COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Dánsko	8 749	
Německo	4 277	
Estonsko	194	
Finsko	172	
Lotyšsko	724	
Litva	469	
Polsko	2 341	
Švédsko	3 117	
Unie	20 043	
TAC	20 043	Analytický TAC Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije. Článek 4 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

Druh: Platýs velký <i>Pleuronectes platessa</i>		Oblast: Vody Unie subdivizí 22–32 PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Dánsko	2 443	
Německo	271	
Polsko	511	
Švédsko	184	
Unie	3 409	
TAC	3 409	Preventivní TAC

Druh: Losos obecný <i>Salmo salar</i>		Oblast: Vody Unie subdivizí 22–31 SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Dánsko	22 538 ⁽¹⁾	
Německo	2 508 ⁽¹⁾	
Estonsko	2 291 ⁽¹⁾	
Finsko	28 103 ⁽¹⁾	
Lotyšsko	14 335 ⁽¹⁾	
Litva	1 685 ⁽¹⁾	
Polsko	6 837 ⁽¹⁾	
Švédsko	30 465 ⁽¹⁾	
Unie	108 762 ⁽¹⁾	
TAC	Nepoužije se	Analytický TAC Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije. Článek 4 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

⁽¹⁾ Vyjádřeno v počtu kusů ryb.

Druh: Losos obecný <i>Salmo salar</i>		Oblast: Vody Unie subdivize 32 SAL/3D32.
Estonsko	1 581 ⁽¹⁾	
Finsko	13 838 ⁽¹⁾	
Unie	15 419 ⁽¹⁾	
TAC	Nepoužije se	Preventivní TAC

⁽¹⁾ Vyjádřeno v počtu kusů ryb.

Druh: Šprot obecný <i>Sprattus sprattus</i>		Oblast: Vody Unie subdivizí 22–32 SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Dánsko	24 659 ⁽¹⁾	
Německo	15 622 ⁽¹⁾	
Estonsko	28 634 ⁽¹⁾	
Finsko	12 908 ⁽¹⁾	
Lotyšsko	34 583 ⁽¹⁾	
Litva	12 510 ⁽¹⁾	
Polsko	73 392 ⁽¹⁾	
Švédsko	47 670 ⁽¹⁾	
Unie	249 978	
TAC	Nepoužije se	Analytický TAC

⁽¹⁾ Šprot obecný musí představovat nejméně 92 % vykládek započítaných do tohoto TAC. Vedlejší úlovky sledě obecného se započítávají do zbývajících 8 % kvóty (HER/*3BCDC).

PŘÍLOHA II

OMEZENÍ INTENZITY RYBOLOVU

- Členské státy přidělí plavidlům plujícím pod jejich vlajkou a provádějícím rybolov pomocí vlečných sítí, dánských nevodů nebo podobných lovných zařízení s oky o velikosti 90 mm nebo větší, pomocí tenatových sítí na chytání ryb za žábry, tenatových sítí nebo třístěnných tenatových sítí s oky o velikosti 90 mm nebo větší, nástražných lovných šňůr pro lov při dně, dlouhých lovných šňůr s výjimkou unášených lovných šňůr, ručních lovných šňůr a přívlačí oprávnění nejvýše na:
 - 163 dní nepřítomnosti v přístavu v subdivizích 22–24 s výjimkou období od 1. do 30. dubna, kdy se použije čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1098/2007, a
 - 160 dní nepřítomnosti v přístavu v subdivizích 25–28 s výjimkou období od 1. července do 31. srpna, kdy se použije čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1098/2007.
- Maximální počet dní nepřítomnosti v přístavu za rok, ve kterých může být plavidlo přítomno ve dvou oblastech uvedených v odst. 1 písm. a) a b) a mít lovná zařízení vymezená v odstavci 1, nesmí přesahovat nejvyšší počet dní nepřítomnosti v přístavu přidělených na jednu z daných dvou oblastí.
- Odchylně od odstavců 1 a 2, a pokud je to nutné v zájmu efektivního řízení intenzity rybolovu, mohou členské státy plavidlům plujícím pod jejich vlajkou přidělit další dny nepřítomnosti v přístavu za předpokladu, že stejný počet dnů nepřítomnosti v přístavu je odejmut jiným plavidlům plujícím pod jejich vlajkou a podléhajícím omezení intenzity v téže oblasti, pokud kapacita každého předávajícího plavidla v kilowattech je stejně velká nebo vyšší než kapacita přijímajících plavidel. Počet přijímajících plavidel nesmí překročit 15 % celkového počtu plavidel daného členského státu podle odstavce 1.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1089/2012**ze dne 19. listopadu 2012****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

- (4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽²⁾.

- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. listopadu 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
Elektronický přístroj (tzv. „multipřepínač“) v pouzdru o rozměrech přibližně 26 × 12 × 7 cm s těmito rozhraními: — 4 mezifrekvenčními vstupy s úrovní nastavení pro LNB konvertory, — 1 vstupem s úrovní nastavení pro pozemní televizní anténu, — 4 výstupy pro připojení satelitních přijímačů. Má vestavěný zesilovač pro kompenzaci ztráty v kabelech. Přístroj je určen pro použití v předplatitelských systémech pro příjem televizního signálu prostřednictvím satelitu, jako jsou systémy „quad LNB“. Umožňuje několika satelitním přijímačům přijímat různé televizní signály prostřednictvím jedné parabolické antény, ale signály nemění ani neupravuje. Přístroj také umožňuje šíření jednoho pozemního televizního signálu.	8543 70 90	Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 8543, 8543 70 a 8543 70 90. Vzhledem k tomu, že přístroj umožňuje pouze šíření televizních signálů, a vzhledem k tomu, že satelitní anténa může fungovat bez tohoto přístroje, se přístroj nepovažuje za nezbytný pro fungování antény. Proto je zařazení jako část antény čísla 8529 vyloučeno. Přístroj je tedy nutné zařadit do kódu KN 8543 70 90 jako ostatní přístroj s vlastní individuální funkcí, jinde v kapitole 85 neuvedený ani nezahrnutý.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1090/2012**ze dne 21. listopadu 2012****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. listopadu 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	35,4
	MA	46,4
	MK	32,3
	TN	73,5
	TR	69,6
	ZZ	51,4
0707 00 05	AL	56,9
	EG	209,3
	MK	42,0
	TR	119,2
	ZZ	106,9
0709 93 10	MA	129,8
	TR	103,8
	ZZ	116,8
0805 20 10	MA	91,9
	ZZ	91,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	65,5
	HR	57,9
	TR	83,0
	ZA	193,6
	ZZ	100,0
0805 50 10	TR	86,1
	ZA	49,1
	ZZ	67,6
0808 10 80	CA	156,2
	CN	79,8
	MK	37,9
	US	174,2
	ZA	128,2
	ZZ	115,3
0808 30 90	CN	76,4
	TR	106,9
	US	136,8
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1091/2012

ze dne 21. listopadu 2012,

kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný pro žádosti o dovozní licence podané od 9. listopadu do 16. listopadu 2012 pro celní podkvótu III v rámci celní kvóty otevřené nařízením (ES) č. 1067/2008 pro pšenici obecnou, jinou než vysoce jakostní

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ze dne 31. srpna 2006, kterým se stanoví společná pravidla ke správě dovozních celních kvót pro zemědělské produkty, které podléhají režimu dovozních licencí ⁽²⁾, a zejména na čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 1067/2008 ⁽³⁾ byla otevřena celková roční celní kvóta pro dovoz 3 112 030 tun pšenice obecné, jiné než vysoce jakostní. Tato kvóta je rozdělena do čtyř podkvót.
- (2) Podle čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 1067/2008 je podkvóta III (pořadového čísla 09.4125) rozdělena na čtyři čtvrtletní tranše a stanovena na 594 596 tun množství tranše č. 4, pro období od 1. října do 31. prosince 2012.
- (3) Ze sdělení provedeného v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1067/2008 vyplývá, že se žádosti podané od 9. listopadu 2012 od 13:00 hodin do 16. listopadu 2012 do 13:00 hodin bruselského času v souladu s čl. 4 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení

týkají množství vyšších než těch, která jsou k dispozici. Je proto třeba určit, v jakém rozsahu mohou být dovozní licence vydávány, a to stanovením koeficientu přidělení, který se pro požadovaná množství použije.

- (4) Je rovněž nutné zastavit vydávání dovozních licencí pro podkvótu III uvedenou v nařízení (ES) č. 1067/2008 pro stávající kvótové období.
- (5) Za účelem zajištění účinné správy postupu vydávání dovozních licencí musí toto nařízení vstoupit v platnost okamžitě po vyhlášení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Každé žádosti o dovozní licenci podkvóty III podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1067/2008, která byla podána od 9. listopadu 2012 od 13:00 hodin do 16. listopadu 2012 do 13:00 hodin bruselského času, se vyhovuje a je vydána licence pro požadovaná množství s použitím koeficientu přidělení ve výši 50 %.

2. Vydávání licencí pro množství podkvóty III podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1067/2008, pro která byly podány žádosti od 16. listopadu 2012 od 13:00 hodin bruselského času, je pro stávající kvótové období pozastaveno.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. listopadu 2012.

Za Komisi,
jménem předsedy,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. L 290, 31.10.2008, s. 3.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1092/2012**ze dne 21. listopadu 2012,****kterým se mění reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro některé produkty v odvětví cukru stanovené prováděcím nařízením (EU) č. 892/2012 na hospodářský rok 2012/2013**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 951/2006 ze dne 30. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 318/2006, pokud jde o obchod s třetími zeměmi v odvětví cukru ⁽²⁾, a zejména na čl. 36 odst. 2 druhý pododstavec druhou větu uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Výše reprezentativních cen a dodatečných cel použitelné při vývozu bílého cukru, surového cukru a některých sirupů na hospodářský rok 2012/2013 byly stanoveny prováděcím nařízením Komise (EU) č. 892/2012 ⁽³⁾. Tyto ceny a cla byly naposledy změněny prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1087/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, jež má Komise momentálně k dispozici, vedou ke změně uvedených částek v souladu s článkem 36 nařízení (ES) č. 951/2006.

- (3) Vzhledem k tomu, že je nutné začít uplatňovat toto opatření co nejdříve po té, co budou k dispozici aktualizované údaje, je třeba, aby nařízení vstoupilo v platnost dnem zveřejnění,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 36 nařízení (ES) č. 951/2006 stanovené prováděcím nařízením (EU) č. 892/2012 na hospodářský rok 2012/2013 se mění a jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. listopadu 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Úř. věst. L 263, 28.9.2012, s. 37.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 322, 21.11.2012, s. 6.

PŘÍLOHA

Pozměněné reprezentativní ceny a pozměněná dodatečná dovozní cla pro bílý cukr, surový cukr a produkty kódu KN 1702 90 95 ode dne 22. listopadu 2012

(v EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	36,41	0,23
1701 12 90 ⁽¹⁾	36,41	3,68
1701 13 10 ⁽¹⁾	36,41	0,36
1701 13 90 ⁽¹⁾	36,41	3,98
1701 14 10 ⁽¹⁾	36,41	0,36
1701 14 90 ⁽¹⁾	36,41	3,98
1701 91 00 ⁽²⁾	40,96	5,18
1701 99 10 ⁽²⁾	40,96	2,05
1701 99 90 ⁽²⁾	40,96	2,05
1702 90 95 ⁽³⁾	0,41	0,27

⁽¹⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu III nařízení (ES) č. 1234/2007.⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v příloze IV bodu II nařízení (ES) č. 1234/2007.⁽³⁾ Na 1 % obsahu sacharosy.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 13. listopadu 2012

o zahájení automatizované výměny údajů o registraci vozidel s Litvou

(2012/713/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti ⁽¹⁾, a zejména na článek 25 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV ⁽²⁾, a zejména na článek 20 a kapitolu 4 přílohy uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle Protokolu o přechodných ustanoveních připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii jsou právní účinky aktů orgánů, institucí a jiných subjektů Unie přijatých před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost zachovány až do zrušení, zániku nebo změny těchto aktů v rámci provádění Smluv.
- (2) Článek 25 rozhodnutí 2008/615/SVV je tedy použitelný a Rada musí jednomyslně rozhodnout, zda členské státy provedly ustanovení kapitoly 6 uvedeného rozhodnutí.
- (3) Článek 20 rozhodnutí 2008/616/SVV stanoví, že rozhodnutí uvedená v čl. 25 odst. 2 rozhodnutí 2008/615/SVV se přijímají na základě hodnotící zprávy, která vychází z dotazníku. Pokud jde o automatizovanou výměnu údajů podle kapitoly 2 rozhodnutí 2008/615/SVV, má hodnotící zpráva vycházet z hodnotící návštěvy a zkušebního testu.
- (4) Podle kapitoly 4 bodu 1.1 přílohy rozhodnutí 2008/616/SVV se dotazník vypracovaný příslušnou pracovní skupinou Rady týká každé automatizované výměny údajů a členský stát jej vyplní, jakmile se

domnívá, že splňuje podmínky pro sdílení údajů v příslušné kategorii údajů.

- (5) Litva vyplnila dotazník o ochraně údajů a dotazník o údajích o registraci vozidel.
- (6) Litva uskutečnila úspěšný zkušební test s Nizozemskem.
- (7) V Litvě proběhla hodnotící návštěva a belgicko-nizozemský hodnotící tým vypracoval zprávu o této návštěvě a předal ji příslušné pracovní skupině Rady.
- (8) Radě byla předložena celková hodnotící zpráva, v níž jsou shrnuty výsledky dotazníku, hodnotící návštěvy a zkušebního testu týkajících se údajů o registraci vozidel,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely automatizovaného vyhledávání údajů o registraci vozidel Litva plně provedla obecná ustanovení o ochraně údajů obsažená v kapitole 6 rozhodnutí 2008/615/SVV a ode dne vstupu tohoto rozhodnutí v platnost je oprávněna přijímat a poskytovat osobní údaje v souladu s článkem 12 uvedeného rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 13. listopadu 2012.

Za Radu

předseda

V. SHIARLY

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12.

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 21. listopadu 2012,****kterým se potvrzuje účast Litvy na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky**

(2012/714/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 328 odst. 1 a čl. 331 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2010/405/EU ze dne 12. července 2010, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1259/2010 ze dne 20. prosince 2010, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky ⁽²⁾,

s ohledem na oznámení Litvy o jejím záměru účastnit se posílené spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada dne 12. července 2010 přijala rozhodnutí, kterým se Belgii, Bulharsku, Německu, Španělsku, Francii, Itálii, Lotyšsku, Lucembursku, Maďarsku, Maltě, Rakousku, Portugalsku, Rumunsku a Slovinsku povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky.
- (2) Rada dne 20. prosince 2010 přijala nařízení (EU) č. 1259/2010, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky.
- (3) Litva oznámila svůj záměr účastnit se posílené spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky dopisem ze dne 25. května 2012, který Komise zaevidovala dne 19. června 2012.
- (4) Komise poznamenává, že rozhodnutí 2010/405/EU nestanovilo žádné zvláštní podmínky účasti na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky a že účast Litvy by měla zvýšit přínos této posílené spolupráce.
- (5) Účast Litvy na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky by proto měla být potvrzena.

(6) Komise by měla pro Litvu přijmout přechodná opatření, jež jsou pro používání nařízení (EU) č. 1259/2010 nezbytná.

(7) Nařízení (EU) č. 1259/2010 by mělo v Litvě vstoupit v platnost prvním dnem po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Účast Litvy na posílené spolupráci**

1. Účast Litvy na posílené spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky povolené rozhodnutím 2010/405/EU se potvrzuje.

2. Nařízení (EU) č. 1259/2010 se vztahuje na Litvu v souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 2**Informace poskytované Litvou**

Do dne 22. srpna 2013 oznámí Litva Komisi případné vnitrostátní právní předpisy týkající se:

- a) formálních požadavků týkajících se dohod o volbě rozhodného práva podle čl. 7 odst. 2 až 4 nařízení (EU) č. 1259/2010 a
- b) možnosti určit rozhodné právo podle čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1259/2010.

Článek 3**Přechodná ustanovení pro Litvu**

1. Nařízení (EU) č. 1259/2010 se v Litvě použije pouze na soudní řízení zahájená a na dohody podle článku 5 nařízení (EU) č. 1259/2010 uzavřené po dni 22. května 2014.

Dohody o volbě rozhodného práva uzavřené před dnem 22. května 2014 jsou v Litvě rovněž platné, pokud jsou v souladu s články 6 a 7 nařízení (EU) č. 1259/2010.

2. Nařízením (EU) č. 1259/2010 nejsou v Litvě dotčeny dohody o volbě rozhodného práva uzavřené v souladu s právem zúčastněného členského státu, u jehož soudu bylo zahájeno řízení před dnem 22. května 2014.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 22.7.2010, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 343, 29.12.2010, s. 10.

*Článek 4***Vstup v platnost a použitelnost nařízení (EU) č. 1259/2010 v Litvě**

Nařízení (EU) č. 1259/2010 vstupuje v Litvě v platnost prvním dnem po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nařízení (EU) č. 1259/2010 se v Litvě použije ode dne 22. května 2014.

*Článek 5***Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 21. listopadu 2012.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 206/11/COL

ze dne 29. června 2011

o programu pro hypoteční úvěry (Island)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na článek 61 a protokol 26 této dohody,

s ohledem na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora, a zejména na článek 24 této dohody,

s ohledem na článek 1 části I a čl. 7 odst. 5 části II protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru (dále jen „protokol 3“),

s ohledem na rozhodnutí úřadu ze dne 14. července 2004 o prováděcích ustanoveních uvedených v článku 27 části II protokolu 3⁽¹⁾,

po vyzvání zainteresovaných stran, aby předložily své připomínky podle čl. 6 odst. 1 části II protokolu 3⁽²⁾ a s ohledem na jejich připomínky,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

I. SKUTEČNOSTI

1. POSTUP

Od října 2008 do prosince 2008 vedly Kontrolní úřad ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“) a islandské orgány diskuse před předběžným oznámením o zavedení programu pro nákup hypotečních úvěrů (dále jen „program pro hypoteční úvěry“). V této souvislosti islandské orgány předložily Kontrolnímu úřadu tři dopisy – ze dne 14. října 2008 (věc č. 494902), ze dne 3. listopadu 2008 (věc č. 496979) a ze dne 3. prosince 2008 (věc č. 500670).

Dne 27. května 2009 islandské orgány oznámily Kontrolnímu úřadu program pro hypoteční úvěry (věc č. 519720).

Dopisem ze dne 25. června 2009 (věc č. 520515) a e-mailem ze dne 29. června 2009 (věc č. 523605) požádal Kontrolní úřad

islandské orgány o předložení dalších informací. Islandské orgány odpověděly dopisy ze dne 27. července 2009 (věc č. 525671) a ze dne 28. srpna 2009 (věc č. 528493).

Kontrolní úřad a islandské orgány diskutovaly o věci také během konferenčního hovoru dne 1. července 2009 a následně i dne 4. listopadu 2009 v souvislosti s poradou o balíku státní podpory, která se konala na Islandu.

V návaznosti na tuto diskusi požádal Kontrolní úřad o další informace dopisem ze dne 16. listopadu 2009 (věc č. 536644). Islandské orgány odpověděly dne 25. listopadu 2009 (věc č. 538088).

Dopisem ze dne 10. března 2010 (věc č. 548915) informoval Kontrolní úřad islandské orgány o svém rozhodnutí zahájit v souvislosti s programem pro hypoteční úvěry řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru.

Rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 76/10/KOL o zahájení řízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie a v dodatku EHP dne 14. října 2010⁽³⁾. Kontrolní úřad vyzval zainteresované strany, aby předložily připomínky, avšak žádné neobdržel.

Dopisem, který byl doručen dne 3. května 2010, podaly islandské orgány připomínky k rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 76/10/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení (věc č. 555824 a věc č. 555999).

Islandské orgány předložily dne 25. května 2010 další informace včetně znaleckého posudku (věc č. 558177 a věc č. 558531).

Kontrolní úřad a islandské orgány diskutovaly o věci i 1. června 2010 v rámci jednání o státní podpoře, která se konala na Islandu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 zveřejněné v Úř. věst. L 139, 25.5.2006, s. 37 a v dodatku EHP č. 26/2006, 25.5.2006, s. 1, ve znění pozdějších předpisů. Konsolidované znění zmíněného rozhodnutí lze najít na internetové adrese www.efasurv.int

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 14.10.2010, s. 4 a dodatek EHP č. 57, 14.10.2010, s. 4.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

2. POPIS OPATŘENÍ

2.1 Souvislosti

V důsledku otřesů na světových finančních trzích v letech 2008 a 2009 pocítily některé islandské finanční instituce problémy s nedostatkem likvidity a omezenou nabídkou úvěrů. V reakci na tuto krizi přijaly islandské orgány řadu opatření s cílem zajistit fungování finančních trhů na Islandu.

Jedním z těchto opatření bylo zavedení programu pro hypoteční úvěry, který dává islandské agentuře pro bydlení (Fond financování bydlení (*Íbúðalánasjóður*)) právo převzít od určitých finančních institucí hypoteční úvěry výměnou za dluhopisy Fondu financování bydlení, což představuje jistou formu trvalé výměny aktiv. Dotyčná finanční instituce může pak použít dluhopisy Fondu financování bydlení jako záruku při čerpání hotovostních úvěrů od islandské centrální banky (⁴).

Hlavním cílem programu pro hypoteční úvěry je poskytnout způsobilým finančním institucím likvidní prostředky a zajistit dostupnost úvěrů na trhu s bytovými nemovitostmi (a tím současně chránit zájmy majitelů nemovitostí) (⁵).

Islandské orgány vysvětlily, že program pro hypoteční úvěry navazuje na předchozí program, který Kontrolní úřad schválil dne 27. března 2009 (rozhodnutí č. 168/09/KOL) a který dával Fondu financování bydlení právo zasáhnout jménem státu (Islandu) v souvislosti s finanční krizí prostřednictvím dočasného refinancování hypotečních úvěrů (dále jen „dočasný program pro hypoteční úvěry“) (⁶). Dočasný program pro hypoteční úvěry umožnil dočasnou výměnu hypotečních úvěrů. Program pro hypoteční úvěry umožňuje trvalou výměnu aktiv. Hypoteční úvěry, na které se vztahuje dočasný program, musejí být vráceny příjemci podpory ještě před dohodou o výměně aktiv v rámci programu pro hypoteční úvěry.

Program pro hypoteční úvěry je určen především pro malé spořitelny, jejichž přístup k likviditě závisí na jiných domácích

finančních institucích, které mají rovněž problémy s likviditou (⁷). Spořitelny poskytují především tradiční bankovní služby místním subjektům (fyzickým osobám, firemním klientům a obcím), jejichž jsou nedílnou součástí. V mnoha regionech jsou spořitelny jedinými fungujícími finančními institucemi (⁸).

2.2 Právní základ

Program pro hypoteční úvěry vychází z kapitoly V zákona č. 125/2008 ze 6. října 2008 o orgánu zmocněnému k čerpání ze státní pokladny v důsledku neobvyklých okolností na finančním trhu atd. (dále jen „zákon o stavu nouze“) (⁹), kterým se mění mezi jiným zákon č. 44/1998 o otázkách bydlení (dále jen „zákon o bydlení“). Další podrobnosti jsou v nařízení č. 1081/2008 ze dne 26. listopadu 2008 o pravomoci Fondu financování bydlení nakupovat dluhopisy zajištěné hypotečními úvěry v oblasti bytových nemovitostí a vydaných finančními podniky (dále jen „nařízení“). Zmíněné nařízení nabylo účinnosti dne 27. listopadu 2008.

Správní rada Fondu financování bydlení kromě toho vydala *Pravidla nákupu hypotečních úvěrů od finančních podniků* (dále jen „doplňková pravidla“) (¹⁰). Po jejich schválení ministrem sociálních věcí a sociálního zabezpečení byla doplňková pravidla zveřejněna dne 15. ledna 2009 a v tentýž den nabyly účinnosti. Ve stejný den se začal provádět program pro hypoteční úvěry.

2.3 Žádosti v rámci programu pro hypoteční úvěry

Podle programu pro hypoteční úvěry mohou způsobilé finanční instituce požádat o výměnu aktiv (hypotečních úvěrů) s Fondem financování bydlení. Fond financování bydlení trvale převezme hypoteční úvěry („portfolio hypotečních úvěrů“) žadatele – finanční instituce výměnou za existující dluhopisy Fondu financování bydlení.

O výměnu aktiv v rámci programu pro hypoteční úvěry mohou požádat všechny banky, spořitelny a úvěrové instituce, jimž byla vydáno povolení k činnosti na Islandu v souladu se zákonem

(⁴) Islandské orgány vysvětlily, že finanční instituce nemohly získat likvidní prostředky na otevřených trzích, jelikož v té době v důsledku finanční krize na Islandu neexistoval fungující mezibankovní trh, a že menší spořitelny nedisponovaly aktivy, které by u centrální banky mohly posloužit jako záruka.

(⁵) Viz prohlášení vlády ze dne 19.6.2008 o opatřeních v oblasti trhu s nemovitostmi a finančních trhů a tisková zpráva vlády ze dne 18.7.2008. Kvůli finanční krizi na Islandu se doba splácení hypotečních úvěrů prodloužila na 70 let.

(⁶) Úř. věst. C 241, 8.10.2009, s. 16 a dodatek EHP č. 52, 8.10.2009, s. 1. Zmíněné rozhodnutí je dostupné též na internetových stránkách Kontrolního úřadu: http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/sadecice09/168_09_col.pdf

(⁷) Před finanční krizí se islandský bankovní sektor skládal v podstatě ze dvou složek: v první byly tři bývalé velké banky (Glitnir, Landsbanki a Kaupthing) s relativně velkou mezinárodní expozicí a ve druhé složce byly malé spořitelny, které spoléhaly na financování od větších bank.

(⁸) Viz rozhodnutí č. 168/09/KOL, s. 3.

(⁹) Zákon č. 125/2008 nabyl účinnosti po vyhlášení, tj. dne 7.10.2008.

(¹⁰) Novelizovaný zákon o bydlení a nařízení dávají Fondu financování bydlení právo nakupovat (nebo refinancovat) dluhopisy zajištěné hypotečními úvěry v oblasti bytových nemovitostí. Doplňková pravidla se však týkají nákupu samotných hypotečních úvěrů. Islandské orgány vysvětlily, že to označuje tutéž věc.

č. 161/2002 o finančních podnicích. Platí to i pro dceřiné společnosti a pobočky zahraničních bank, které jsou usazeny na Islandu.

Finanční instituce musí podat písemnou žádost, v níž kromě jiného uvede také odhadovanou velikost portfolia hypotečních úvěrů, které chce vyměnit s Fondem financování bydlení. Fond financování bydlení na základě toho projedná s žadatelem – finanční institucí podmínky transakce. Důležitým prvkem tohoto procesu je určení hodnoty hypotečních úvěrů (viz bod 2.4). Je-li žádost schválena, Fond financování bydlení převezme portfolio hypotečních úvěrů od žadatele – finanční instituce, aniž by bylo nutno žádat dlužníka (příjemce úvěru) o svolení s převodem.

Po výměně aktiv přebírá Fond financování bydlení úlohu věřitele ve vztahu k dlužníkovi v rámci příslušného hypotečního úvěru, a to za předpokladu formálního převodu hypotečních úpisů.

Islandské orgány informovaly Kontrolní úřad, že od 22. října 2008 do 18. prosince 2008 podalo žádost o výměnu aktiv v rámci programu pro hypoteční úvěry sedm finančních institucí: Keflavik Savings Bank, BYR Savings Bank, Bolungarvik Savings Bank, Ólafsfjarðar Saving Bank, Mýrasýsla Saving Bank, Höfðhverfinga Saving Bank a SPRON.

Banky Keflavik Savings Bank, BYR Savings Bank a Bolungarvik Savings Bank uzavřely s Fondem financování bydlení dohody o výměně aktiv dne 23. března 2009, 20. května 2009 a 3. července 2009 a 5. srpna 2009 ⁽¹¹⁾ (v uvedeném pořadí).

První dohodou uzavřenou v rámci programu pro hypoteční úvěry byla dohoda o převodu hypotečního úvěru v celkové hodnotě 9 959 972 471,00 ISK, kterou dne 23. března 2009 podepsaly Fond financování bydlení a banka Keflavik Savings Bank ⁽¹²⁾. Dohoda s BYR Savings Bank měla hodnotu 2 707 559 690,00 ISK a dohoda s Bolungarvik Savings Bank měla hodnotu 425 924 422,00 ISK.

Žádosti ostatních čtyř zmíněných bank byly zamítnuty.

2.4 Oceňování hypotečních úvěrů a dluhopisů Fondu financování bydlení v rámci programu pro hypoteční úvěry

V rámci programu pro hypoteční úvěry je Fond financování bydlení povinen provést několik kroků při posuzování hodnoty portfolia hypotečních úvěrů žadatele – finanční instituce a svých dluhopisů, jež se mají vyměnit.

⁽¹¹⁾ Fond financování bydlení a Bolungarvik Savings Bank uzavřely dvě dohody.

⁽¹²⁾ Podle dohody mezi smluvními stranami měla být konečná cena stanovena dne 15. 4. 2009.

V článku 3 nařízení ⁽¹³⁾ a v článku 6 ⁽¹⁴⁾ doplňkových pravidel je stanoveno, že Fond financování bydlení „určí hodnotu dluhopisů nabízených Fondu“ a že „základem pro určení ceny úvěru je zpravidla jeho účetní hodnota.“ Jinými slovy, samotný Fond financování bydlení provede „interní“ ocenění hypotečních úvěrů. Přitom vychází z účetní hodnoty úvěrů.

2.4.1 Výběr hypotečních úvěrů Fondem financování bydlení ⁽¹⁵⁾

Ještě než odhadne hodnotu portfolia hypotečních úvěrů, Fond financování bydlení posoudí, zda má vůbec zájem převzít dotyčné úvěry. Fond financování bydlení za tím účelem posuzuje úvěry na základě stavu splátek dlužníka, poměru výše úvěru k hodnotě nemovitosti (LTV), status úvěrového selhání (nesplácení) a podmínky smlouvy o hypotečním úvěru. Na tomto základě Fond financování bydlení rozlišuje tři kategorie hypotečních úvěrů:

- a) neselhané (splácené) hypoteční úvěry, které splňují všechny všeobecné požadavky Fondu financování bydlení týkající se úvěrů;
- b) další neselhané (splácené) hypoteční úvěry, které nesplňují všechny všeobecné požadavky Fondu financování bydlení týkající se úvěrů;
- c) selhané (nesplácené) hypoteční úvěry.

⁽¹³⁾ Co se týče ocenění dluhopisů, článek 3 nařízení stanoví, že: „Fond financování bydlení provede nezávislé ocenění hodnoty dluhopisů nabízených Fondu. Při oceňování dluhopisů zohlední Fond mezi jiným stav splátek dlužníka, část hodnoty bytové nemovitosti, která připadá na hypoteční úvěr v době převzetí dluhopisu, selhání dluhopisu a jeho podmínky tak, aby hodnota dluhopisu odrážela jeho tržní hodnotu. Podmínky smlouvy a kupní cena budou navíc koncipovány tak, aby byla minimalizována úvěrová rizika Fondu.“

⁽¹⁴⁾ Článek 6 doplňkových pravidel se týká „kupní ceny“ a stanoví, že: „kupní cena hypotečních úvěrů vychází z jejich tržní hodnoty. V dohodách o nákupu hypotečních úvěrů je účetní hodnota úvěru zpravidla základem pro jejich cenu, do níž se promítá riziko předčasného splacení, provozní náklady a jiné faktory. Konečná cena portfolia hypotečních úvěrů se určí jeho plněním a očekávanou ztrátou při konečném vypořádání kupní ceny. Výše kupní ceny uhrazené při podpisu dohody nikdy nepřekročí 80 % tržní ceny portfolia. Tento procentuální podíl se snižuje přímo úměrně s rostoucí očekávanou ztrátou, (EL) podle článku 5.. Zbytková část kupní ceny je vždy vyšší než očekávaná ztráta (EL).“

V dohodách o koupi hypotečních úvěrů se uvádí konečné vypořádání kupní ceny. Toto vypořádání se zpravidla uskuteční osm až deset let po datu odkupu. V době konečného vypořádání uhradí Fond financování bydlení prodávající straně zbytek kupní ceny, od něhož se odečte odpis portfolia hypotečních úvěrů, k němuž již mezitím došlo, a očekávaná ztráta (EL) portfolia během celého jeho trvání podle článku 5.“

⁽¹⁵⁾ Článek 4 doplňkových pravidel.

Hypoteční úvěry v prvních dvou kategoriích jsou způsobilé k výměně v rámci programu pro hypoteční úvěry. Hypoteční úvěry v kategorii c) jsou způsobilé k výměně, pouze pokud je daný hypoteční úvěr vyjmut z inkasa dluhů a všechny poplatky a náklady jsou uhrazeny před výměnou.

2.4.2 Určení hodnoty hypotečních úvěrů Fondem financování bydlení

V článku 3 nařízení a v článku 6 doplňkových pravidel je stanoveno, že Fond financování bydlení musí při stanovení kupní ceny hypotečních úvěrů vycházet z jejich tržní hodnoty. V článku 6 se však kromě toho stanoví, že Fond financování bydlení musí při stanovení tržní hodnoty vycházet z účetní hodnoty hypotečních úvěrů (se zohledněním rizika předčasného splacení, provozních nákladů a jiných faktorů). Islandské orgány potvrdily Kontrolnímu úřadu platnost druhého ustanovení⁽¹⁶⁾. Islandské orgány kromě toho potvrdily, že účetní hodnotu každého úvěru představuje jistina úvěru poskytnutého dlužníkovi bez odpisů⁽¹⁷⁾. Finanční instituce, která žádá o účast v programu pro hypoteční úvěry, je povinna poskytnout Fondu financování bydlení účetní hodnotu každého úvěru⁽¹⁸⁾.

2.4.3 Určování úvěrového rizika a „úvěrové rezervy“ Fondem financování bydlení

Třetím krokem je určení úvěrového rizika spojeného s dotčenými hypotečními úvěry. Podle článku 3 nařízení a článku 5 doplňkových pravidel používá Fond financování bydlení v této souvislosti model úvěrového rizika, který poskytla společnost KPMG Island, a podle něhož se úvěrové riziko portfolia hypotečních úvěrů hodnotí na základě mezinárodních norem Basel II pro hodnocení kapitálového rizika finančních institucí. V rámci tohoto hodnocení se očekávaná ztráta vypočítá vynášením těchto tří činitelů: pravděpodobnost selhání, ztráta v případě selhání a expozice vůči riziku selhání. U každého hypotečního úvěru a v každém roku jeho trvání se každý z těchto činitelů posuzuje zvlášť.

Tento model vychází z určitého počtu parametrů, s jejichž pomocí se hodnotí pravděpodobná ztráta z jednotlivých úvěrů, jakož i z určitého počtu makroekonomických faktorů, které pravděpodobně ovlivní hypoteční úvěry. K hodnocení jednotlivých úvěrů se používají tyto parametry: i) poměr výše úvěru k hodnotě nemovitosti a ii) historie splacení. Makroekonomickou analýzu představuje střednědobá předpověď (do roku 2014) cen nemovitostí, inflace, vývoje v oblasti mezd a dalších činitelů, které budou mít pravděpodobně celkový vliv na portfolio hypotečních úvěrů. Po roku 2014 se na základě zkušeností předpokládá paušální částka ztráty.

⁽¹⁶⁾ Dopis islandských orgánů adresovaný Kontrolnímu úřadu ze dne 27.8.2009.

⁽¹⁷⁾ Kontrolní úřad to chápe tak, že to znamená nevypořádanou částku jistiny půjčené dlužníkovi (bez odpisů).

⁽¹⁸⁾ Podle článku 3 doplňkových pravidel „finanční společnost poskytne informace v elektronické podobě, které Fond financování bydlení považuje za nezbytné k posouzení hodnoty a úvěrového rizika portfolia hypotečních úvěrů, jež mají být prodány Fondu financování bydlení.“

Poté, co Fond financování bydlení určí úvěrové riziko, se účetní hodnota okamžitě nesníží o hodnotu úvěrového rizika. Hodnota úvěrového rizika se používá jen k určení hodnoty dluhopisů, které žadající finanční instituce dostane při výměně aktiv.

Podle článku 3 nařízení a článku 6 doplňkových pravidel používá Fond financování bydlení očekávané úvěrové riziko ke stanovení „úvěrové rezervy“. To znamená, že finanční instituce dostane nejprve dluhopisy Fondu financování bydlení odpovídající nejvýše 80 % úhrnné účetní hodnoty portfolia hypotečních úvěrů. V závislosti na očekávané ztrátě (EL) z portfolia hypotečních úvěrů může úvěrová rezerva činit i více než 20 %, přičemž se zvyšuje o sumu této očekávané ztráty (článek 5 doplňkových pravidel). Úvěrová rezerva bude vždy vyšší než očekávaná ztráta. V praxi Fond financování bydlení vypočítává úvěrovou rezervu tak, že k očekávané ztrátě připočítá dalších 10 %.

Přibližně 8 až 10 let po první dohodě se zhodnotí výsledky, které dosáhlo portfolio úvěrů během tohoto období. Kromě toho se ve stejné době zhodnotí výhledové úvěrové riziko portfolia. V závislosti na obou těchto prvcích dostane finanční instituce další dluhopisy Fondu financování bydlení až do hodnoty úvěrové rezervy. Jinak řečeno, pokud se po osmi až deseti letech úvěrové riziko splnilo pouze zčásti, tj. jsou-li skutečné ztráty nižší než očekávané ztráty při uzavření dohody, Fond financování bydlení převede na finanční instituci dluhopisy až do hodnoty úvěrové rezervy snížené o skutečnou ztrátu, a to podle výhledového odhadu úvěrového rizika v budoucnosti. Jestliže se však úvěrové riziko splnilo plně, tj. pokud se splnily všechny očekávané ztráty, Fond financování bydlení nepřevede na finanční instituci žádné další dluhopisy. V případě, že skutečné ztráty jsou vyšší než úvěrová rezerva, bude je nést Fond financování bydlení.

2.4.4 Stanovení odpovídajícího množství dluhopisů Fondu financování bydlení tímto Fondem

Podle článku 5 nařízení a článku 7 doplňkových pravidel⁽¹⁹⁾ Fond financování bydlení stanovuje hodnotu dluhopisů Fondu financování bydlení, které mají být převedeny na finanční podnik v rámci výměny portfolia hypotečních úvěrů (sníženou o úvěrovou rezervu).

Fond financování bydlení stanovuje hodnotu svých dluhopisů na základě „hrubé ceny ze závěru dne“ v den transakce tak, jak je kótována na burze cenných papírů OMX Island. Tato cena se upravuje o váženou průměrnou úrokovou sazbu hypotečních úvěrů (sníženou o riziko předčasného splacení, provozní

⁽¹⁹⁾ Článek 7 doplňkových pravidel se týká „plateb za hypoteční dluhopisy“ a stanoví, že: „Fond financování bydlení zaplatí za hypoteční dluhopisy tím, že předá své dluhopisy. Výnos z dluhopisů Fondu financování bydlení závisí na délce trvání a podmínkách hypotečních úvěrů. Kromě dalších faktorů bude zohledněno i riziko předčasného splacení a provozní náklady.“

náklady a úvěrové ztráty). Z informací islandských orgánů není zřejmé, zda to znamená snížení nebo zvýšení hodnoty dluhopisů.

2.4.5 Vypořádání výměny v rámci programu pro hypoteční úvěry

Po určení hodnoty portfolia hypotečních úvěrů je toto portfolio převedeno na Fond financování bydlení výměnou za dluhopisy Fondu financování bydlení, které jsou převedeny na danou finanční instituci⁽²⁰⁾.

Ke konečnému vypořádání dochází přibližně osm až deset let po uzavření dohody⁽²¹⁾. V té době, v závislosti na zhodnocení popsaném v bodě 2.4.3, Fond financování bydlení převede další dluhopisy na finanční instituci až do hodnoty úvěrové rezervy (snížené o skutečné ztráty a očekávané ztráty během celého zbývajících období trvání hypotečního úvěru⁽²²⁾).

2.5 Doba trvání a rozpočet

Program pro hypoteční úvěry není časově ohraničen. To znamená, že není stanoven konečný termín použití programu ani pevné lhůty pro podání žádostí. Program hypotečních úvěrů se proto používá i v současnosti a způsobilé finanční instituce mohou podávat žádosti.

Pokud jde o rozpočet, islandské orgány neposkytly Kontrolnímu úřadu odhad ročních ani celkových výdajů vynaložených prostřednictvím programu hypotečních úvěrů.

2.6 Další důležité tržní informace

Úřad pro finanční dohled vydal dne 22. dubna 2010 rozhodnutí o převodu aktiv a pasiv banky Keflavik Savings Bank na banku Spkef Savings Bank⁽²³⁾. Dne 5. března 2011 vydal Úřad pro finanční dohled rozhodnutí o převodu aktiv a pasiv banky Spkef Savings Bank na banku NBI hf. (New Landsbanki)⁽²⁴⁾.

Po úpadku banky Byr Savings Bank (Old Byr) v dubnu 2010 islandský stát založil společnost s ručením omezeným Byr hf (New Byr) ve výlučném vlastnictví státu. Stará banka Byr je v současnosti v likvidaci. Nová společnost Byr převezme všechna aktiva a některé závazky a provozy staré banky Byr⁽²⁵⁾.

⁽²⁰⁾ Ustanovení článku 5 rozhodnutí stanoví, že: „náhrada za dluhopisy nakoupené Fondem financování bydlení se zpravidla provádí formou dluhopisů Fondu financování bydlení.“ Nařízení v zásadě umožňuje i jiné formy náhrady, například hotovostní platby. Dosud se však využívala pouze náhrada v podobě dluhopisů Fondu financování bydlení.

⁽²¹⁾ Skutečný termín konečného vypořádání je obvykle konkrétně uveden v dohodě.

⁽²²⁾ Článek 3 nařízení a článek 6 doplňkových pravidel.

⁽²³⁾ Viz <http://www.fme.is/lisalib/getfile.aspx?itemid=7199>

⁽²⁴⁾ Viz <http://www.fme.is/lisalib/getfile.aspx?itemid=7997>

⁽²⁵⁾ Viz rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 126/11/KOL ze dne 13.4.2011 o státní podpoře na zřízení a kapitálové vybavení Byr hf., dosud nezveřejněno, dostupné na internetových stránkách Kontrolního úřadu: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/126-11-COL.pdf>

3. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

Kontrolní úřad se v březnu 2010 rozhodl zahájit v této věci formální vyšetřovací řízení, protože měl pochybnosti, zda transakce v rámci programu pro hypoteční úvěr proběhly za tržních podmínek, a tedy zda tento program obsahuje prvky státní podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP⁽²⁶⁾.

Kontrolní úřad měl také pochybnosti o tom, zda lze potenciální podporu považovat za slučitelnou s ustanoveními Dohody o EHP o státní podpoře a usoudil, že vhodným rámcem pro posouzení slučitelnosti opatření jsou pokyny k znehodnoceným aktivům IAG⁽²⁷⁾. Vycházeje z IAG má Kontrolní úřad pochybnosti, zda i) tržní hodnota aktiv byla vypočtena správně (a zda se promítla do převodní ceny) a ii) zda dohody o výměně obsahovaly dostatečnou odměnu pro stát, aby bylo zajištěno řádné rozdělení břemene mezi stranami.

Kontrolní úřad měl námitky vůči tomu, že islandské orgány neomezily dobu („období vstupu“), během něhož mohou způsobilé finanční instituce podávat žádosti v rámci programu pro hypoteční úvěr, ani nekonkretizovaly celkový nebo roční rozpočet programu. Jinými slovy, program pro hypoteční úvěry nebyl omezen ani z hlediska rozpočtového ani časového.

4. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

Kontrolní úřad neobdržel po zveřejnění rozhodnutí č. 76/10/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení žádné připomínky třetích stran.

5. PŘIPOMÍNKY ISLANDSKÝCH ORGÁNŮ

Islandské orgány tvrdí, že převod hypotečních úvěrů v rámci programu pro hypoteční úvěry probíhá za tržních podmínek, což zajišťuje, že převod dluhopisů žádajícím finančním institucím nezahrnuje státní podporu.

Islandské orgány rovněž vyjádřily pochybnosti, zda je správné použít pokyny k znehodnoceným aktivům pro hodnocení programu pro hypoteční úvěry, jelikož hypoteční úvěry, které se mají v rámci programu vyměňovat, nejsou znehodnoceny. Islandské orgány uvádějí, že spořitelnám nenabízejí výměnu hypotečních úvěrů za dluhopisy Fondu financování bydlení proto, že by tato aktiva byla znehodnocena, nýbrž proto, že nejsou dostatečně likvidní⁽²⁸⁾.

⁽²⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

⁽²⁷⁾ Aktualizované znění pokynů pro státní podporu je dostupné na internetové stránce Kontrolního úřadu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

⁽²⁸⁾ Kontrolní úřad konstatuje, že toto tvrzení je v rozporu s oznámením programu hypotečních úvěrů Kontrolnímu úřadu ze dne 27. 5. 2009 (věc č. 519720), v němž islandské orgány uvedly, že pokyny k znehodnoceným aktivům by byly vhodné pro hodnocení programu (pokud Kontrolní úřad dospěje k závěru, že program zahrnuje státní podporu).

Pokud ovšem Kontrolní úřad dospěje k závěru, že program pro hypoteční úvěry zahrnuje státní podporu a musí se hodnotit podle pokynů k znehodnoceným aktivům (IAG), islandské orgány tvrdí, že taková podpora splňuje předpoklad využití služeb nezávislého odborníka. Islandské orgány vysvětlují, že model úvěrového rizika, který Fond financování bydlení používá k oceňování hypotečních úvěrů, vychází z modelu úvěrového rizika od společnosti KPMG Island, která je nezávislým odborným odhadcem. Islandské orgány také tvrdí, že zahrnutí „úvěrové rezervy“ zajišťuje přizpůsobení účetní hodnoty hypotečních úvěrů jejich tržní hodnotě⁽²⁹⁾.

Po rozhodnutí Kontrolního úřadu zahájit formální vyšetřovací řízení předložily islandské orgány ocenění portfolia hypotečních úvěrů a dluhopisů Fondu financování bydlení, které jsou již předmětem programu, a které vypracoval nezávislý finanční expert (ALM Finance LTD (dále jen „ALM“))⁽³⁰⁾. Ocenění současné hodnoty (reálné ekonomické hodnoty) portfolií hypotečních úvěrů, které jsou předmětem programu, společností ALM vychází z pravděpodobnostmi váženého modelu peněžních toků a z míry návratnosti bez rizika. Reálná ekonomická hodnota portfolií úvěrů byla vypočítána pro dvě alternativy hospodářského vývoje: očekávaný vývoj a stresový vývoj. Ocenění ALM přibližně odpovídá ocenění, které provedl Fond financování bydlení.

Islandské orgány kromě toho tvrdí, že program pro hypoteční úvěry zahrnuje odměnu pro schvalující orgán, kterým je Fond financování bydlení, a to na základě skutečnosti, že Fond financování bydlení upravuje hodnotu svých dluhopisů tak, aby pokrývala provozní náklady, riziko předčasného splacení a úvěrové ztráty⁽³¹⁾.

Islandské orgány také tvrdí, že na program hypotečních úvěrů by se mělo pohlížet jako na součást širšího plánu restrukturalizace spořitelen na Islandu a že by se proto měl hodnotit podle pokynů Kontrolního úřadu o restrukturalizaci⁽³²⁾. Ministerstvo financí a Centrální banka Islandu přijaly opatření k rekapitalizaci spořitelen na Islandu. V rámci tohoto širšího plánu restrukturalizace dohlížel Fond pro finanční dohled na restrukturalizaci spořitelen a stanovil v tomto směru jisté požadavky.

⁽²⁹⁾ Pokud jde o slučitelnost programu pro hypoteční úvěry, islandské orgány poukazují na předchozí argumentaci předloženou Kontrolnímu úřadu, která se týkala systémového významu spořitelen na Islandu – viz např. dopis Centrální banky Islandu ze dne 19.5.2009, v němž potvrzuje nevyhnutelnost těchto opatření (příloha 5 oznámení). Na podporu svých argumentů předložily islandské orgány studii Centra pro evropská politická studia (CEPS) pod názvem „Zkoumání rozmanitosti v bankovním sektoru v Evropě: Výsledky a úloha spořitelén“, CEPS, 26. 6. 2009).

⁽³⁰⁾ Autorem zprávy je Hjörtur H. Jónsson z ALM.

⁽³¹⁾ Přírážka účtovaná v souvislosti s bankou Spkef činila 95 bazických bodů (bp) a pokrývala riziko předčasného splacení, provozní náklady a nadměrné ztráty z úvěrů. V současnosti účtuje Fond financování bydlení svým klientům zpravidla přírážku 95 bazických bodů: 25 bp za provozní náklady, 50 bp za riziko předčasného splacení a 20 bp za úvěrové ztráty.

⁽³²⁾ Kontrolní úřad předpokládá, že islandské orgány se odvolávají na pokyny k návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu.

Závěrem, co se týče přiměřenosti opatření, islandské orgány vyjadřují ochotu přijmout potřebná opatření k odstranění obav Kontrolního úřadu, pokud jde o časové a rozpočtové omezení programu pro hypoteční úvěry.

II. POSOUZENÍ

1. EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY VE SMYSLU ČL. 61 Odst. 1 DOHODY O EHP

Ustanovení čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP uvádí:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

Aby opatření představovalo státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, musí současně splňovat tyto čtyři podmínky: opatření musí i) poskytovat příjemcům hospodářskou výhodu, kterou by nezískali v rámci běžného podnikání; ii) opatření musí být poskytnuto státem nebo ze státních prostředků; iii) musí být selektivní tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby; iv) opatření musí narušovat hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi smluvními stranami.

1.1 Existence státních prostředků

Opatření musí být poskytnuto státem nebo ze státních prostředků.

V souladu s ustálenou judikaturou může podporu poskytnout přímo stát nebo veřejné či soukromé orgány, které stát zřídil nebo určil za účelem správy podpory⁽³³⁾.

Výměnou za hypoteční úvěry dostávají žádající finanční instituce dluhopisy Fondu financování bydlení. Fond financování bydlení byl zřízen zákonem o bydlení jako státní agentura pro bydlení ve 100% vlastnictví islandského státu a pod správním dohledem ministra sociálních věcí. Ministr sociálních věcí jmenuje pětičlennou správní radu Fondu financování bydlení. Úlohy Fondu financování bydlení (poskytovat úvěry fyzickým osobám, obcím a společností za účelem financování koupě nebo výstavby nemovitostí určených k bydlení) jsou stanoveny a upraveny právními předpisy: zákonem o bydlení a sekundárními právními předpisy (např. nařízení č. 57/2009 o kategoriích úvěrů Fondu financování bydlení).

⁽³³⁾ Rozsudek soudního dvora ve věci 78/76 Steinike and Weinlig v. Federal Republic of Germany, Sb. rozh. 1977 s. 595, bod 21.

Opatření, která jsou předmětem této věci, byla tudíž realizována prostřednictvím veřejnoprávní agentury, tj. Fondu financování bydlení, který podléhá plné kontrole ze strany státu. Opatření Fondu financování bydlení se proto přisuzují státu. Převod dluhopisů Fondu financování bydlení na finanční instituce tedy zahrnuje státní zdroje.

1.2 Zvýhodňování podniků nebo odvětví výroby

1.2.1 Hospodářská výhoda

Opatření musí poskytovat svým příjemcům výhody snižující náklady, které běžně zatěžují jejich rozpočet.

Dle vysvětlení islandských orgánů byl program hypotečních úvěrů založen s tím cílem, aby určité finanční instituce mohly získat financování z jiných zdrojů, než jsou mezibankovní úvěry, jelikož poskytování mezibankovních úvěrů oslabovalo v důsledku globálních problémů ve finančním sektoru.

Kontrolní úřad má za nepravděpodobné, že by během finanční krize zajišťoval financování investor v tržním hospodářství, a to v rozsahu a za podmínek srovnatelných s finanční institucí, která je způsobilá účastnit se programu pro hypoteční úvěry. Tato transakce jako taková proto poskytuje zúčastněným bankám hospodářskou výhodu, kterou by v tom čase nemohly získat za tržních podmínek.

Program hypotečních úvěrů zlepšuje postavení finančních institucí, které jsou příjemci podpory, tím, že zlepšuje likviditu jejich aktiv a odstraňuje zdroj rozkolísanosti jejich rozvah. To současně zlepšuje jejich postavení na trhu.

1.2.2 Selektivní povaha

Má-li opatření představovat státní podporu, musí upřednostňovat určité podniky, výrobu určitého zboží nebo poskytování určitých služeb.

Program pro hypoteční úvěry je selektivní, protože upřednostňuje jen určité finanční instituce. To, že všechny podniky v daném odvětví mohou z opatření těžit, nevede k závěru, že toto opatření má všeobecný charakter. Naopak, toto opatření je selektivní v tom, že upřednostňuje jen jedno odvětví hospodářství⁽³⁴⁾.

1.3 Narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod mezi smluvními stranami

Program pro hypoteční úvěry narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi smluvními stranami. Program zlepšuje postavení finančních institucí, které jsou příjemci podpory, a to zvýšením likvidity jejich aktiv a odstraněním zdroje volatility jejich rozvah, čímž se současně posiluje jejich postavení ve srovnání s konkurencí v jiných zemích EHP.

Způsobilé k podání žádosti o podporu v rámci programu pro hypoteční úvěry jsou všechny banky, spořitelny a úvěrové instituce, jimž byla vydáno povolení k činnosti na Islandu bez ohledu na jejich velikost. Se službami a produkty se v bankovním a finančním odvětví obchoduje v mezinárodním měřítku. Vzhledem k tomu program pro hypoteční úvěry narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi smluvními stranami.

2. PROCESNÍ POŽADAVKY

Podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 „Kontrolní úřad ESVO musí být včas informován o všech plánech ohledně poskytnutí nebo změny podpor, aby mohl podat své vyjádření (...). Dotčený stát ESVO neprovádí navrhovaná opatření, dokud není v řízení přijato konečné rozhodnutí.“

Islandské orgány oznámily Kontrolnímu úřadu program pro hypoteční úvěry dopisem ze dne 27. května 2009 (věc č. 519720). Doplnková pravidla správní rady Fondu financování bydlení o nákupu hypotečních úvěrů od finančních institucí však nabyla účinnosti 15. ledna 2009, tj. dříve než Kontrolní úřad přijal konečné rozhodnutí o oznámení.

Vzhledem k tomu islandské orgány nedodržely své povinnosti podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3.

3. SLUČITELNOST PODPORY SE SPOLEČNÝM TRHEM

Opatření podpory označená jako státní podpora podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP nejsou obecně slučitelná s fungováním Dohody o EHP, pokud neplatí jedna z výjimek uvedených v čl. 61 odst. 2 nebo 3 Dohody o EHP. Výjimka stanovená v čl. 61 odst. 2 se na podporu v tomto případě nevztahuje, jelikož ta nemá dosáhnout žádného z cílů uvedených ve zmíněném článku. Podobně se na šetřené opatření nevztahují ani výjimky v čl. 61 odst. 3 písm. a) a c) Dohody o EHP. Konkrétně proto, že opatření podpory se neposkytuje s cílem podpořit nebo zjednodušit hospodářský rozvoj určitých oblastí nebo určitých hospodářských činností.

Dotyčná podpora není spojena s investicí do výrobního kapitálu. Snižuje pouze náklady, které by společnosti obvykle nesly v rámci každodenní hospodářské činnosti, a proto musí být považována za provozní podporu. Provozní podpora se obvykle nepovažuje za podporu, která má usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, jak je stanoveno v čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP. Provozní podpora je přípustná pouze za zvláštních okolností (například u určitých druhů podpor na ochranu životního prostředí nebo regionálních podpor), pokud takovou výjimku připouští pokyny Kontrolního úřadu.

⁽³⁴⁾ Spojené věci E-5/04, E-6/04 a E-7/04 Fesil a Finnfjord [2005], zpráva soudu ESVO s. 117, bod 77. Tento rozsudek potvrzuje judikaturu Evropského soudního dvora ve věci C-75/97 *Belgie versus Komise* Sb. rozh. 1999, s. I-3671, bod 33. Viz také rozsudek soudního dvora ve věci C-66/02 *Itálie versus Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-10901, bod 95.

Ustanovení čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP stanoví, že Úřad může prohlásit podporu za slučitelnou s fungováním Dohody o EHP, pokud je určena „k nápravě vážné poruchy v hospodářství některého členského státu ES nebo ESVO“. Kontrolní úřad připomíná, že podle judikatury Evropského soudního dvora a rozhodovací praxe Kontrolního úřadu a Evropské komise (dále jen „Komise“) se má čl. 61 odst. 3 písm. b) uplatňovat restriktivně a daná opatření musí řešit narušení v celém národním hospodářství⁽³⁵⁾.

Kontrolní úřad uznává, že program hypotečních úvěrů byl přijat během současné mezinárodní finanční krize a v reakci na ni. Na Islandu se potýkaly s problémem s likviditou zejména malé spořitelny, a to v důsledku finančních potíží větších bank, které tradičně poskytovaly financování malým spořitelnám. Na rozdíl od větších finančních podniků nemají spořitelny přímý přístup k financování od islandské Centrální banky.

Jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, Kontrolní úřad se domnívá, že vhodným rámcem pro posouzení slučitelnosti opatření jsou pokyny k znehodnoceným aktivům, které vycházejí z čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP. Program hypotečních úvěrů je proto nutné posuzovat podle čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP a podle pokynů k znehodnoceným aktivům.

Před rozhodnutím, zda je program pro hypoteční úvěry slučitelný podle pokynů k znehodnoceným aktivům, je zapotřebí v tomto případě rozhodnout, zda tento program splňuje požadavky „programu (režimu)“ ve smyslu protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem. V čl. 1 písm. d) části II protokolu 3 je stanoveno, že:

„režimem podpory jakýkoliv akt, na jehož základě může být bez dalších prováděcích opatření poskytnuta jednotlivá podpora pro podniky definované aktem obecným nebo abstraktním způsobem, a dále akt, na jehož základě může

být na neurčitou dobu a/nebo na neurčitou částku poskytnuta pro jeden nebo několik podniků podpora, která není spojena se zvláštním projektem.“

Kontrolní úřad je toho názoru (což islandské orgány nezpochybňují), že program pro hypoteční úvěry je založen na předpisech – zákoně o bydlení, nařízení a doplňkových pravidlech – na jejichž základě lze (bez dalších prováděcích opatření) poskytovat jednotlivé podpory podnikům vymezeným v těchto předpisech obecným a abstraktním způsobem. Program pro hypoteční úvěry tudíž splňuje podmínky pro režim podpory ve smyslu čl. 1 písm. d) části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem. V tomto ohledu Kontrolní úřad připomíná, že Evropský soudní dvůr rozhodl ve věci C-310/99 takto: „Nebylo zapotřebí, aby zpochybňované rozhodnutí obsahovalo rozbor podpory, která byla v jednotlivých případech poskytnuta na základě programu. Teprve ve fázi navracení neoprávněně vyplacených prostředků je nutné zvážit jednotlivou situaci každého dotčeného podniku.“⁽³⁶⁾

Podle této judikatury Kontrolní úřad posoudil program pro hypoteční úvěry na základě jeho charakteristických znaků (na rozdíl od posuzování specifických znaků jednotlivých podpor v rámci programu).

Jak již bylo uvedeno, islandské orgány tvrdí, že Kontrolní úřad by měl považovat program pro hypoteční úvěry za součást probíhající restrukturalizace islandského sektoru spořitelen a že tento program by se měl posuzovat podle pokynů Kontrolního úřadu o restrukturalizaci, které se vztahují na finanční instituce v podmínkách finanční krize („pokyny k bankovní restrukturalizaci“)⁽³⁷⁾. Výměna v rámci programu hypotečních úvěrů však nevyžaduje celkovou restrukturalizaci finančních institucí, které mají z programu prospěch. Program pro hypoteční úvěry se může vztahovat na jakoukoliv finanční instituci bez ohledu na to, zda v těchto finančních institucích probíhá restrukturalizace. Za takových okolností se Kontrolní úřad domnívá, že pokyny k bankovní restrukturalizaci nejsou vhodné pokyny pro toto opatření. Jak již bylo uvedeno, na základě charakteristických vlastností programu hypotečních úvěrů jsou vhodné podmínky pro uplatnění pokynů k znehodnoceným aktivům.

3.1 Používání pokynů k znehodnoceným aktivům – způsobilost aktiv

Má-li být podpora prohlášena za slučitelnou s čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP, musí být poskytnuta na základě nediskriminačních kritérií, musí být vhodná z toho hlediska, že bude dobře zacílená na nápravu vážné poruchy v hospodářství, pro tento účel nezbytná a přiměřená a musí omezovat negativní

⁽³⁵⁾ Spojené věci T-132/96 a T-143/96 Freistaat Sachsen a Volkswagen AG v. Komise [1999] Sb. rozh. II-3663, bod 167. Viz rovněž rozhodnutí Komise ve věci NN 70/07, Northern Rock (Úř. věst. C 43, 16.2.2008, s. 1) a ve věci NN 25/08, Podpora na záchranu pro WestLB (Úř. věst. C 189, 26.7.2008, s. 3). a rozhodnutí Komise ze dne 4.6.2008, C 9/08 SachsenLB (Úř. věst. L 104 ze dne 24.4.2009). Viz též rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 36/09/KOL z 30. 1. 2009 o dohodě mezi Norskem a Eksportfinans ASA o státním financování (Úř. věst. C 156, 9.7.2009, s. 17 a dodatek EHP č. 36, 9.7.2009, s. 9); rozhodnutí č. 205/09/KOL z 8. 5. 2009 o systému dočasné rekapitalizace v zásadě zdravých bank za účelem posílení finanční stability a úvěrových toků do reálné ekonomiky (Úř. věst. L 29, 3.2.2011, s. 36, a dodatek EHP č. 6 z 3. 2. 2011, s. 1); rozhodnutí č. 235/09/KOL z 20. 5. 2009 o norském programu dočasné malé podpory (Úř. věst. L 46, 19.2.2001, s. 59 a dodatek EHP č. 8 ze 17. 2. 2001, s. 1); rozhodnutí č. 168/09/KOL z 27. 3. 2009 o další kategorii úvěrů islandského Fondu financování bydlení, který poskytuje úvěry bankám, spořitelnám a jiným finančním institucím za účelem dočasného refinancování hypotečních úvěrů (Úř. věst. C 241, 8.10.2009, s. 16 a dodatek EHP č. 52 z 8. 10. 2009, s. 1).

⁽³⁶⁾ Rozsudek soudního dvora ve věci C-310/99 Itálie v. Komise [2002], Sb. rozh. I-2289, bod 91. Ve věci C-66/02 Itálie versus Komise [2005], Sb. rozh. I-10901, bod 91 Soudní dvůr stanovil: „V případě režimu podpor se Komise může omezit na zkoumání obecných charakteristických znaků uvedeného režimu aniž by byla povinna přezkoumat každý konkrétní případ použití [...] aby prověřila, zda tento režim obsahuje prvek státní podpory.“ Viz též rozsudek soudního dvora ve věci E-2/05 ESA/Island, Sb. rozh. 2005, Zpráva Soudního dvora ESVO s. 202, bod 24 a ve věci C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere“ v. Komise, dosud nezveřejněno, body 63 – 64.

⁽³⁷⁾ Viz pozn. pod čarou č. 32.

účinky na konkurenci. Pokyny k znehodnoceným aktivům formulují tyto obecné zásady do konkrétních podmínek zachrany znehodnocených aktiv.

Jak už bylo uvedeno, islandské orgány zpochybnily použitelnost pokynů o znehodnocených aktivech na výměnu aktiv v rámci programu pro hypoteční úvěry na základě toho, že hypoteční úvěry, podléhající dohodám o výměně, nejsou znehodnocenými aktivy. Islandské orgány tvrdí, že hypoteční úvěry představují z finančního hlediska nejatraktivnější aktiva v majetku bank, a proto nejsou znehodnocena.

Pokyny k znehodnoceným aktivům definují znehodnocená aktiva jako: „aktiva, která jsou běžně označována jako ‚toxická aktiva‘ (tj. cenné papíry vystavené na tzv. americké hypotéky a s nimi spojené hedgové obchody a deriváty), která způsobila finanční krizi a ve velké míře se staly nelikvidními nebo se jejich hodnota podstatně snížila...“. V pokynech o znehodnocených aktivech je kromě toho stanoveno, že při určování, zda jsou aktiva znehodnocena, je třeba postupovat pragmaticky a pružně ⁽³⁸⁾.

Jak už bylo uvedeno, spořitelny, které se v současnosti účastní programu pro hypoteční úvěry, obvykle financují své operace z vkladů klientů a z úvěrů od velkých islandských bank. Pokud by tyto prostředky nestačily, v zájmu nepřerušovaného provozu by spořitelna přistoupila k prodeji některých svých aktiv (např. hypotečních úvěrů).

Islandské orgány však vysvětlily, že největší islandské banky jsou v úpadku a procházejí restrukturalizací, což vylučuje čerpání úvěrů od těchto bank. Samotné vklady klientů nestačí k pokrytí potřeb financování spořitelny. Islandské orgány informovaly Kontrolní úřad, že třetí možnost, tj. prodej aktiv, nebyla vzhledem k finanční krizi možná. Za těchto okolností byl zaveden program pro hypoteční úvěry.

Kontrolní úřad se domnívá, že to, že spořitelny nedokázaly prodat své hypoteční úvěry na trhu, poukazuje na nelikvidnost a z toho vyplývající znehodnocení těchto aktiv. Příloha 3 pokynů o znehodnocených aktivech obsahuje seznam kategorií znehodnocených aktiv, které jsou považovány za způsobilé pro opatření na záchranu znehodnocených aktiv. V tomto seznamu jsou i hypoteční úvěry na bydlení.

S ohledem na tyto skutečnosti musí program pro hypoteční úvěry, má-li být považován za slučitelný s Dohodou o EHP, splňovat podmínky slučitelnosti se záchranou aktiv tak, jak je stanoveno v pokynech k znehodnoceným aktivům. Příslušné podmínky jsou uvedeny níže v bodech 3.2 až 3.6.

3.2 Ocenění hypotečního úvěru – nezávislý znalec

V bodě 20, první odrážce pokynů k znehodnoceným aktivům je stanoveno, že: „Žádosti o podporu by měly být [...] založeny na přiměřeném ocenění, potvrzeném uznávanými nezávislými odborníky [...]“.

V článku 3 nařízení je stanoveno, že Fond financování bydlení musí posoudit hodnotu aktiv ve formě hypotečních úvěrů, které jsou Fondu nabízeny. V praxi se to tak i realizuje: aktiva vyměňovaná v rámci programu pro hypoteční úvěry oceňuje Fond financování bydlení. Aktiva vyměňovaná v rámci programu pro hypoteční úvěry nejsou tedy oceňována nezávislým odborníkem, což je v rozporu s požadavky pokynů k znehodnoceným aktivům.

To, že jeden prvek ocenění – metodu úvěrového rizika – vypracoval nezávislý odborník (společnost KMPG Island) automaticky neznamená, že se na celé ocenění musí pohlížet jako na ocenění vypracované nezávislým odborníkem. Další důležitý prvek ocenění, jinými slovy určení základu ocenění (tj. výběr způsobilých hypotečních úvěrů, základ hodnoty (účetní hodnota), ocenění úvěrového rizika, rozhodnutí o způsobu výpočtu úvěrové rezervy a určení odpovídající částky splatné v dluhopisech Fondu financování bydlení), je stanoveno v nařízení nebo samotným Fondem financování bydlení. Skutečnost, že metodu posouzení úvěrového rizika vypracoval nezávislý expert, nemění nic na tom, že tuto metodu ve skutečnosti uplatňuje samotný Fond financování bydlení; jinými slovy, samotný Fond financování bydlení provádí toto ocenění. Neexistuje kontrola, zda a jak Fond financování bydlení uplatňuje tuto metodu.

Za těchto okolností dospěl Kontrolní úřad k závěru, že ocenění aktiv provedené v rámci programu pro hypoteční úvěry není v souladu s bodem 20 pokynů k znehodnoceným aktivům.

Jak již bylo uvedeno, islandské orgány předložily v průběhu formálního vyšetřování zprávu o ocenění aktiv, kterou vypracoval nezávislý finanční odborník – společnost ALM – v souvislosti s hypotečními úvěry, které už podléhaly výměně v rámci programu pro hypoteční úvěry. To však nic nemění na tom, že podle samotného programu pro hypoteční úvěry, jakož i podle příslušných právních ustanovení, musí samotný Fond financování bydlení provést ocenění hypotečních úvěrů, které v rámci programu přebírá.

Jak je uvedeno v části II oddílu 3, Kontrolní úřad bude považovat program pro hypoteční úvěry za „režim podpory“ pouze ve smyslu čl. 1 písm. d) části II protokolu 3. Proto, aniž by bylo dotčeno ocenění provedené v jednotlivých případech v rámci programu, samotný program pro hypoteční úvěry nesplňuje podmínky stanovené v pokynech k znehodnoceným aktivům.

Na základě uvedených skutečností dospěl Kontrolní úřad k závěru, že systém oceňování hypotečních úvěrů nesplňuje podmínky stanovené v pokynech k znehodnoceným aktivům.

⁽³⁸⁾ Viz bod 32 pokynů k znehodnoceným aktivům.

3.3 Ocenění hypotečního úvěru – základ ocenění

V pokynech k znehodnoceným aktivům je také stanovena metoda oceňování znehodnocených aktiv v souvislosti s opatřeními na záchranu aktiv. V bodech 39 a 40 pokynů k znehodnoceným aktivům a v příloze 3 jsou zavedeny pojmy „náklady“, „aktuální tržní hodnota“, „reálná ekonomická hodnota“ a „převodní hodnota“. Tyto pojmy jsou v pokynech k znehodnoceným aktivům definovány takto ⁽³⁹⁾:

- Náklady se rozumí účetní hodnota úvěru mínus znehodnocení.
- Aktuální tržní hodnota je hodnota, kterou mohla znehodnocená aktiva dosáhnout na trhu.
- Reálná ekonomická hodnota je související dlouhodobá ekonomická hodnota aktiv na základě souvisejících hotovostních toků a širšího časového horizontu. Tato hodnota by se měla vypočítat jak pro základní, tak pro stresový scénář.
- Převodní hodnota je hodnota přisouzená znehodnoceným aktivům v rámci programu na záchranu aktiv.

Za obvyklých okolností pokyny k znehodnoceným aktivům stanoví, že pokud je převodní hodnota vyšší než aktuální tržní hodnota, jedná se o státní podporu. Má-li být podpora prohlášena za slučitelnou se společným trhem, musí být převodní hodnota nižší nebo rovnající se reálné ekonomické hodnotě.

V článku 6 doplňkových pravidel je uvedeno, že hodnota portfolií hypotečních úvěrů je založena na účetní hodnotě každého jednotlivého hypotečního úvěru. Účetní hodnota není za obvyklých okolností totožná s reálnou ekonomickou hodnotou aktiv, která je založena na příslušných hotovostních tocích a širších časových horizontech.

Vzhledem k výše uvedenému se Kontrolní úřad domnívá, že islandská vláda neprokázala (nebo nevypočítala), že by převodní

⁽³⁹⁾ Bod 39 stanoví, že: „v první etapě by měla být aktiva, pokud je to možné, oceněna na základě jejich aktuální tržní hodnoty. Obecně bude jakýkoliv převod aktiv zahrnutý do režimu, při kterém ocenění aktiv přesahuje tržní cenu, představovat státní podporu. Aktuální tržní hodnota se nicméně může za současných okolností podstatně lišit od účetní hodnoty těchto aktiv, anebo v případě, že pro daná aktiva neexistuje trh, nemusí vůbec existovat (pro některá aktiva může být tato hodnota prakticky nulová).“

Bod 40 stanoví, že: „ve druhé etapě bude hodnota přisouzená znehodnoceným aktivům v souvislosti s programem na záchranu aktiv („převodní hodnota“) nevyhnutelně vyšší než aktuální tržní ceny, aby se dosáhlo požadovaného účinku záchranného programu. Aby se při posouzení slučitelnosti podpory zajistila jednotnost, bude Kontrolní úřad považovat převodní hodnotu, která odráží související dlouhodobou ekonomickou hodnotu („reálná ekonomická hodnota“) aktiv na základě souvisejících hotovostních toků a širšího časového horizontu, za přijatelný ukazatel určující slučitelnost částky podpory jako nezbytného minima.“

Kromě toho, v tabulce 1, nesekuritizované úvěry, jsou zavedeny pojmy „náklady“, „ekonomická hodnota“ a „převodní hodnota“ jako základ pro oceňování v rámci programu.

hodnota byla založena na reálné ekonomické hodnotě. Nelze přijmout argumenty islandských orgánů, že zahrnutí „úvěrové rezervy“ zajišťuje přizpůsobení účetní hodnoty hypotečních úvěrů jejich tržní hodnotě. Zprvu, smyslem „úvěrové rezervy“ je jen chránit Fond financování bydlení před úvěrovým rizikem (tím, že se odloží část protihodnoty za hypoteční úvěry), nikoli stanovit tržní hodnotu. Zadruhé, při konečném vypořádání dostanou finanční instituce dluhopisy Fondu financování bydlení ve výši účetní hodnoty hypotečních úvěrů mínus případné realizované a budoucí očekávané znehodnocení, nikoli ve výši reálné ekonomické hodnoty hypotečních úvěrů.

Proto na základě dostupných informací a v souladu se zásadami uvedenými v pokynech o znehodnocených aktivech nemůže Kontrolní úřad vyloučit, že program pro hypoteční úvěry nezahrnuje neslučitelnou státní podporu.

3.4 Sdílení břemene

Pokud jde o rozložení břemene, v bodech 21 až 25 pokynů k znehodnoceným aktivům je zakotvena obecná zásada, že ztráty spojené se znehodnocenými aktivy by v maximální možné míře měly nést finanční instituce. To znamená, že by měly nést ztrátu vyplývající z rozdílu mezi aktuální tržní hodnotou a reálnou ekonomickou hodnotou znehodnocených aktiv.

Jelikož Fond financování bydlení neprovedl ocenění v souladu s pokyny k znehodnoceným aktivům, není možné posoudit, do jaké míry nesou způsobilé finanční instituce břemeno podle požadavků pokynů k znehodnoceným aktivům.

3.5 Odměňování

Kontrolní úřad konstatuje, že státy ESVO musí rovněž zajistit, aby „stanovení ceny za záchranu aktiv zahrnovalo odměnu pro stát, která přiměřeně zohlední rizika budoucích ztrát překračujících ztráty, které se očekávají při určení reálné ekonomické hodnoty“, a případné dodatečné riziko vyplývající z vyšší převodní hodnoty než je reálná ekonomická hodnota“ ⁽⁴⁰⁾.

Podle pokynů k znehodnoceným aktivům lze takovou odměnu poskytnout tak, že se převodní hodnota aktiv stanoví dostatečně nízko pod „reálnou ekonomickou hodnotou“, čímž se zajistí přiměřená kompenzace za riziko, které na sebe bere stát ⁽⁴¹⁾. Každý systém stanovení cen by musel zajistit, aby se rozsah čisté státní intervence snížil na nezbytné minimum o celkový příspěvek ze strany finančních institucí, které přijímají podporu. Jelikož však program pro hypoteční úvěry nesplňuje požadavky pokynů k znehodnoceným aktivům o ocenění, není možné posoudit, zda islandské orgány splnily požadavek o odměně.

⁽⁴⁰⁾ Příloha 4.II pokynů k znehodnoceným aktivům.

⁽⁴¹⁾ Příloha 4.II pokynů k znehodnoceným aktivům.

Jak již bylo uvedeno, islandské orgány tvrdily, že finančním institucím, které dostávaly podporu, je při uzavírání dohody v rámci programu pro hypoteční úvěry účtován poplatek 95 bazických bodů (bp), který je připočítán ke kapitálovým nákladům Fondu financování bydlení. Podle informací Kontrolního úřadu však 95 bazických bodů představuje aktuální přírážku, kterou Fond financování bydlení obecně účtuje klientům při běžných hypotečních úvěrech k pokrytí provozních nákladů (25 bp), rizika předčasného splacení (50 bp) a úvěrové ztráty (20 bp).

Proto, byť je Kontrolnímu úřadu zřejmé, že to ovlivní hodnotu dluhopisů Fondu financování bydlení, které jsou převáděny na finanční instituci přijímající podporu; Fondu financování bydlení vzniknou tyto náklady v souvislosti se správou převáděných hypotečních úvěrů v průběhu jejich trvání. Dosud nebyl Kontrolnímu úřadu předložen listinný důkaz, který by svědčil o opaku⁽⁴²⁾. Vzhledem k tomu nelze poplatek 95 bazických bodů považovat za odměnu, kterou ve prospěch státu hradí finanční instituce – příjemci podpory.

3.6 Neomezený rozsah a trvání

Islandské orgány neupřesnily žádný časový limit programu pro hypoteční úvěry, ani lhůtu, do níž mohou finanční instituce požádat o účast na programu pro hypoteční úvěry (tzv. „období vstupu“)⁽⁴³⁾.

Podle pokynů k znehodnoceným aktivům nesmí období trvání opatření na záchranu aktiv trvat déle než období finanční krize, mají-li být tato opatření prohlášena za slučitelná s Dohodou o EHP⁽⁴⁴⁾. Opatření na záchranu aktiv se neschvalují na časově neomezenou dobu.

Na základě rozhodovací praxe Evropské komise se období vstupu u opatření na záchranu aktiv zpravidla schvaluje nanejvýš na šest měsíců. Každé prodloužení období vstupu (zpravidla na dalších šest měsíců) musí být oznámeno s dostatečným předstihem a musí zohledňovat vývoj situace na příslušných finančních trzích. Programy na záchranu aktiv mohou být schvalovány až na období dvou let za předpokladu, že Kontrolnímu úřadu jsou předkládány zprávy každého půl roku⁽⁴⁵⁾.

⁽⁴²⁾ I kdyby byla přírážka 95 bp akceptována jako odměna za výměnu aktiv, zbývá zodpovědět otázku, zda výše poplatku stačí k tomu, aby představovala přiměřenou odměnu, viz příloha 4.II pokynů k znehodnoceným aktivům.

⁽⁴³⁾ Nelze akceptovat argument islandských orgánů, že zákon o stavu nouze má dočasný charakter, a proto režimy/programy uplatňované podle tohoto zákona nemají ze své podstaty trvalý charakter. Žádný relevantní právní předpis neobsahuje ustanovení, které by islandským orgánům bránilo pokračovat v programu pro hypoteční úvěry donekonečna. To je v rozporu s obecnou zásadou přiměřenosti a nezbytnosti, která tvoří základ pokynů o státní podpoře během finanční krize. Na tomto závěru nemění nic ani fakt, že islandský parlament měl v úmyslu přezkoumat zákon o stavu nouze do 1. 1. 2010. V každém případě však podle informací, kterými disponuje Kontrolní úřad, islandský parlament dosud takový přezkum neprovedl.

⁽⁴⁴⁾ Pokyny Kontrolního úřadu o finančních institucích, bod 12.

⁽⁴⁵⁾ Pokyny Kontrolního úřadu o finančních institucích, bod 24.

Islandské orgány podobně nekonkretizovaly ani celkový rozpočet programu pro hypoteční úvěry, ani odhadované roční výdaje na tento program. Nepředložily odhadovaný počet příjemců podpory ani omezení hodnoty aktiv, které jsou potenciálně způsobilé pro výměnu aktiv v rámci programu. Program pro hypoteční úvěry je proto podle všeho svým rozsahem neomezený, a proto je nepřiměřený, což je v rozporu s požadavky pokynů k znehodnoceným aktivům.

4. ZÁVĚR

Na základě informací poskytnutých islandskými orgány dospěl Kontrolní úřad k závěru, že program pro hypoteční úvěry zahrnuje poskytování státní podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, což z výše uvedených důvodů není s touto dohodou slučitelné. Jednotlivé poskytnuté podpory přiznané v rámci programu pro hypoteční úvěry, které vyhovují kritériím stanoveným v pokynech o státní podpoře v oblasti znehodnocených aktiv, však jsou slučitelné s fungováním Dohody o EHP⁽⁴⁶⁾.

Kontrolnímu úřadu bylo oznámení o programu pro hypoteční úvěry doručeno poté, co nabylo účinnosti, a předtím, než Kontrolní úřad přijal konečné rozhodnutí o tomto oznámení. Islandské orgány proto protiprávně poskytovaly uvedenou podporu, a tím porušily čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3.

Z článku 14 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem vyplývá, že nezákonnou podporu, která je neslučitelná s pravidly pro státní podporu podle Dohody o EHP, musí příjemci vrátit,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Program pro hypoteční úvěry představuje státní podporu, která je neslučitelná s fungováním Dohody o EHP ve smyslu čl. 61 odst. 1 této dohody.

Článek 2

Vzhledem k tomu, že islandské orgány nesplnily povinnost oznámit program pro hypoteční úvěry Kontrolnímu úřadu ESVO ještě před uplatňováním programu, v souladu s čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 zahrnuje program pro hypoteční úvěry protiprávní státní podporu.

⁽⁴⁶⁾ Viz například rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2003 o režimu podpor prováděných Francií v případě převzetí podniku v obtížích (Úř. věst. L 108, 16.4.2004, s. 38) a rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2001 o režimu státní podpory zavedeném Španělskem v roce 1993 ve prospěch některých nově založených podniků v provincii Vizcaya (Úř. věst. L 40, 14.2.2003, s. 11). Viz též rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 754/08/KOL ze dne 3. prosince 2008 o režimu na podporu inovací v oblasti zpracování dřeva (Úř. věst. C 58 ze dne 12.3.2009, s. 12 a dodatek EHP č. 14 ze dne 12.3.2009, s. 5).

Článek 3

Islandské orgány zruší s okamžitým účinkem program pro hypoteční úvěry a přijmou veškerá potřebná opatření k vrácení každé neslučitelné a protiprávní podpory, která byla přiznána v rámci programu pro hypoteční úvěry, jak je uvedeno v článku 1 a v článku 2.

Článek 4

Do 30. srpna 2011 islandské orgány předloží Kontrolnímu úřadu ESVO informace o opatřeních, která přijaly k zajištění souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 5

Vrácení podpory se uskuteční bezodkladně, v každém případě nejpozději 30. října 2011. Vrácení podpory proběhne v souladu s postupy podle vnitrostátního práva za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Podpora, která má být vrácena, zahrnuje i úroky a složené úroky ode

dne, kdy byla k dispozici příjemcům, do dne jejího vrácení. Úroky se vypočítají na základě článku 9 rozhodnutí č. 195/04/KOL.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Islandské republice.

Článek 7

Pouze anglické znění tohoto rozhodnutí je závazné.

V Bruselu dne 29. června 2011.

Za Kontrolní úřad ESVO

Per SANDERUD
předseda

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
členka kolegia

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 232/11/KOL

ze dne 13. července 2011

o oznámení týkajícím se prodeje pozemku č. 32/17 na adrese Nesøyveien 8 v obci Asker (Norsko)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“),

S ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a zejména na článek 61 a protokol 26 této dohody,

S ohledem na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“), a zejména na článek 24 této dohody,

S ohledem na protokol 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru (dále jen „protokol 3“), a zejména na čl. 1 odst. 2 části I a čl. 7 odst. 5 a článek 14 části II,

S ohledem na konsolidované znění rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 o prováděcích ustanoveních uvedených v článku 27 části II protokolu 3 (dále jen „rozhodnutí o prováděcích ustanoveních“) ⁽¹⁾,

Poté, co vyzval zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽²⁾ a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

1. POSTUP

Dopisem ze dne 15. prosince 2008 (dokument č. 508884), který Kontrolní úřad obdržel dne 13. února 2009, oznámily norské orgány podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 prodej pozemku č. 32/17 na adrese Nesøyveien 8, který uskutečnila obec Asker.

Dopisem ze dne 8. dubna 2009 (dokument č. 512188) si Kontrolní úřad vyžádal doplňkové informace. Norské orgány odpověděly dopisem ze dne 11. května 2009 (dokument č. 518079).

Dopisem ze dne 7. července 2009 (dokument č. 521778) zaslal Kontrolní úřad druhou žádost o informace. Norské orgány odpověděly dopisem ze dne 14. srpna 2009 (dokument č. 527555).

Kontrolní úřad posléze norské orgány informoval, že se s ohledem na prodej pozemku rozhodl zahájit řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3.

Rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 538/09/KOL o zahájení řízení bylo dne 8. července 2010 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* a v dodatku EHP ⁽³⁾. Kontrolní úřad vyzval zúčastněné strany k podání připomínek.

Kontrolní úřad obdržel připomínky jedné zúčastněné strany, a to kupujícího – společnosti Asker Brygge AS. Dopis ze dne 29. ledna 2010 byl zaslán obcí Asker jako příloha dopisu obce z téhož dne.

Dne 14. října 2010 se konala schůzka mezi Kontrolním úřadem a norskými orgány, na níž byl projednán daný případ. Po schůzce předložily norské orgány dne 19. listopadu 2010 své konečné připomínky k této věci.

2. POPIS OZNÁMENÍ

Norské orgány oznámily transakci, v jejímž rámci prodala obec Asker společnosti Asker Brygge AS (dále jen „Asker Brygge“) pozemek. Tento pozemek je v norském katastru nemovitostí zaevidován jako *Nesøyveien 8, gnr. 32 bnr. 17* v obci Asker (dále jen „pozemek č. 32/17“) a má rozlohu přibližně 9 700 m². Na pozemku se nenacházejí žádné stavby. Část pozemku si od obce pronajala společnost Slepnden Båtforening.

V roce 2001 uzavřely obec Asker a společnost Asker Brygge smlouvu (dále jen „opční smlouva“), podle níž měla společnost Asker Brygge do dne 31. prosince 2009 opci na koupi pozemku za pevně stanovenou částku ve výši 8 milionů NOK, upravenou podle indexu spotřebitelských cen. Podle opční smlouvy zamýšlela obec poskytnout společnosti Asker Brygge opci na koupi pozemku za tržní cenu, pokud společnost Asker Brygge provede rozsáhlé plánování a průzkum za účelem dosažení nové regulace využití pozemku a posléze jeho rozvoje.

V roce 2004 byla opční smlouva obnovena a platnost opce byla prodloužena do 31. prosince 2014 za podobných podmínek, pokud jde o pokrok práce v oblasti nové regulace.

V roce 2005 společnost Asker Brygge tuto opci na koupi pozemku uplatnila. Dne 21. března 2007 uzavřely strany smlouvu o prodeji pozemku za cenu 8 727 462 NOK. Pozemek byl na společnost Asker Brygge převeden téhož dne, ačkoliv ke dni převodu nemovitosti byla uhrazena pouze první splátka ve výši 30 % kupní ceny. Druhá a nejvyšší splátka ve výši 70 % kupní ceny (6 109 223 NOK) je splatná nejpozději dne 31. prosince 2011. Obec Asker nebude u této druhé splátky účtovat žádný úrok.

Obec Asker a společnost Asker Brygge zastávají názor, že kupní smlouva nezahrnuje státní podporu, jelikož prodejní cena odráží tržní hodnotu. Norské orgány se však rozhodly transakci oznámit z důvodu právní jistoty.

⁽¹⁾ K dispozici na adrese: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>

⁽²⁾ Zveřejněno v Úř. věst. C 184, 8.7.2010, s. 20 a v dodatku EHP č. 35, 8.7.2010.

⁽³⁾ Viz Úř. věst. C 184, 8.7.2010 a *dodatek EHP Úředního věstníku* č. 35, 8.7.2010.

3. PŘIPOMÍNKY NORSKÝCH ORGÁNŮ

Obec Asker se domnívá, že kupní smlouva nezahrnuje státní podporu, jelikož prodejní cena odráží tržní hodnotu. Obec Asker zdůraznila, že kupní cena nebyla předmětem jednání, jelikož byla stanovena v roce 2001. Ačkoliv v době uzavření opční smlouvy v roce 2001 nebylo provedeno nezávislé ocenění, obec v té době provedla vlastní ocenění na základě svých rozsáhlých zkušeností s trhem nemovitostí v obci Asker.

Obec uvedla, že musí mít určitý prostor pro uvážení. Ocenění, která byla provedena v červnu 2006 a červnu 2008, odhadla tržní hodnotu v roce 2001 na 9,6 milionu NOK (s možnou odchylkou +/- 15 %) resp. 8 milionů NOK. Ocenění jsou tudíž v souladu s kupní cenou v roce 2001, což je příslušné období pro provedení ocenění. Ocenění ze dne 18. ledna 2008 je založeno na chybných předpokladech a nebere v potaz faktory, které jsou pro ocenění důležité.

Nelze mít za to, že opce byla poskytnuta bez jakékoli odměny, jelikož společnost Asker Brygge přijala na oplátku závazky týkající se plánování a průzkumu. Obec měla za to, že rozvoj nemovitosti je obtížný, a nechtěla provést průzkum potřebný k zjištění rizik souvisejících se složitými půdními podmínkami a znečištěním. Průzkum provedený společností Asker Brygge zmíněná rizika odstranil a obec poté mohla nemovitost prodat, aniž by se musela s potenciálními kupci dohadovat o těchto rizicích. Závazek, který společnost Asker Brygge přijala, byl proto pro obec významný.

Obec uznává, že by soukromý investor neumožnil odklad platby ve výši 70 % kupní ceny bez jakéhokoliv úroku, případná státní podpora v důsledku neexistence úroku by se však považovala za podporu *de minimis*.

4. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

Společnost Asker Brygge uvedla, že Kontrolní úřad nemůže dospět k závěru, že prodej zahrnoval státní podporu.

4.1 Hodnota v roce 2001

Společnost Asker Brygge uvedla, že posouzení údajných opatření podpory musí být založeno na informacích, které měla obec k dispozici v době uzavření opční smlouvy, na jejímž základě bylo společností Asker Brygge uděleno právo na koupi nemovitosti, tj. v roce 2001. Je proto nutno stanovit tržní hodnotu nemovitosti v době uzavření opční smlouvy. Úlohou Kontrolního úřadu není nahradit úsudek obce, pokud jde o ekonomické posouzení hodnoty nemovitosti v roce 2001. Společnost Asker Brygge proto tvrdila, že obec měla při odhadu tržní ceny nemovitosti v roce 2001 prostor pro uvážení.

V roce 2001 bylo nutno považovat smlouvu se společností Slepden Båtforening (dále jen „Slepden“) a závazek zajistit pro společnost Slepden řešení v budoucnu za břemeno k nemovitosti, jež jednoznačně ovlivňovalo její tržní hodnotu.

Za účelem rozvoje pozemku pro obchodní činnost byla nezbytná nová regulace využití pozemku. To pro obec v roce 2001 nepředstavovalo reálnou alternativu. Přípravné práce, které by byly zapotřebí před novou regulací, byly nákladné i časově náročné. Společnost Asker Brygge mimoto čelila potenciálnímu riziku, že obec a ostatní veřejné instituce, například Veřejná správa silnic nebo krajský hejtmán, žádost o novou regulaci neschválí.

Dále je nutno vzít v úvahu, že se nemovitost nachází v bezprostřední blízkosti dálnice E18, což znamená, že nemovitost je vystavena hluku ze silničního provozu a rovněž znečištění. Blízkost dálnice mimoto značně omezuje možnost rozvoje nemovitosti. Podle plánu rozvoje dálnic byly do vzdálenosti 35 m od komunikace zakázány jakékoli stavby. Jelikož pozemek je velmi úzký a nachází se blízko komunikace, toto omezení znamená, že se tento zákaz vztahoval téměř na 90 % nemovitosti. Z § 1 smlouvy a plánu rozvoje veřejných komunikací mimoto vyplývá, že se předpokládalo využití části nemovitosti pro novou silnici nacházející se vedle stávající dálnice. Nová silnice by zabírala přibližně jednu třetinu pozemku.

Společnost Asker Brygge zdůraznila rovněž nejistotu ohledně stavu nemovitosti. Jak bylo uvedeno výše, mělo se za to, že rozvoj dotyčné nemovitosti je velmi obtížný kvůli půdním podmínkám. Mimoto se považovalo za pravděpodobné, že půda a pobřeží jsou velmi znečištěné. V době, kdy se společnost Asker Brygge v roce 2001 obrátila na obec za účelem koupě pozemku, považovala proto obec rozvoj nemovitosti pro obchodní činnost za téměř nemožný. Společnost Asker Brygge ani obec neměly dostatečné nebo přesné informace o těchto záležitostech a rozvoj by vyžadoval důkladnou analýzu stavu nemovitosti. Společnost Asker Brygge uvedla, že výše uvedená omezení je nutno považovat za břemeno k nemovitosti, které jednoznačně ovlivňovalo její tržní hodnotu.

Kontrolní úřad nemůže mimoto založit své posouzení na následných skutkových okolnostech. Pokud by tak učinil, znamenalo by to, že Kontrolní úřad zakládá své rozhodnutí na informacích, které obec neměla v době uzavření smlouvy k dispozici. Jakékoli zvýšení hodnoty nemovitosti po roce 2001 je zapříčiněno prací, kterou provedla společnost Asker Brygge. Bez práce provedené společností Asker Brygge by pravděpodobně nedošlo k rozvoji této plochy, která měla pro obec velmi omezenou peněžní hodnotu.

4.2 Význam hodnoty v roce 2007

Pokud je důležitá hodnota v roce 2007, musí Kontrolní úřad vzít v úvahu a odečíst přidanou hodnotu, která je výsledkem prací, jež společnost Asker Brygge uskutečnila v období od roku 2001 do roku 2007.

4.3 Odměna za opci

Při posuzování odměny za opci, která byla poskytnuta společností Asker Brygge, je podle názoru společnosti Asker Brygge nutno zohlednit závazek týkající se financování průzkumných prací ve výši přibližně 4 nebo 5 milionů NOK. Tato metodika není zpravidla neobvyklá jako základ pro stanovení ceny opce, pokud jde o pozemek bez stavební přípravy, jak je tomu v tomto případě.

4.4 Ocenění

Žádné z ocenění nemovitosti nebere dostatečně v úvahu skutečné okolnosti, které existovaly v roce 2001. Hlavní námitkou společnosti Asker Brygge vůči oceněním je skutečnost, že odhad tržní ceny byl mimo jiné založen na předpokladu, že je možný další rozvoj přístavu a že to obec a společnost Asker Brygge měly v úmyslu. Společnost poukázala na ocenění společnosti TJB Eiendomstaksering uvedené na stranách 6–9, v němž odhadce zakládá své ocenění na skutečnosti, že je možné vybagrování břehu za účelem vytvoření dalších míst pro čluny a míst pro uskladnění člunů na pevnině. Společnost odkázala rovněž na ocenění společnosti Takstsenteret uvedené na stranách 14 a 15, které je rovněž založeno na takovémto rozvoji nemovitosti.

V době uzavření smlouvy v roce 2001 však obec a společnost Asker Brygge neuvažovaly o takovémto rozvoji nemovitosti, ani jej nepovažovaly za možný. Kvůli stavu pobřeží pod pevninskou plochou a k zamezení posuvu půdy a poškození základů silničního mostu nacházejícího se v blízkosti nemovitosti zakázala Veřejná správa silnic další bagrování v této oblasti.

II. POSOUZENÍ

1. EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY

Státní podpora ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP

V čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP se uvádí:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, jsou podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

1.1 Zásada investora v tržním hospodářství

1.1.1 Úvod

Pokud byla transakce provedena v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, tj. pokud obec prodala pozemek za jeho tržní hodnotu a podmínky transakce by byly přijatelné pro soukromého prodejce, nezahrnuje transakce poskytnutí státní podpory. Prodej pozemku lze považovat za státní podporu, pokud se prodej neuskuteční za tržní cenu. Jako výchozí bod je nutno posoudit, zda byla nemovitost prodána za tržní cenu v době uzavření smlouvy. Okolnosti tohoto prodeje pozemku jsou poněkud zvláštní v tom smyslu, že v souvislosti s prodejem existovala řada smluv: opční smlouva z roku 2001, prodloužená opční smlouva z roku 2004 a kupní smlouva z roku 2007.

Opční smlouva nejenže přiznala společnosti Asker Brygge právo nabýt nemovitost kdykoli během následujících let, nýbrž stanovila rovněž cenu tohoto pozdějšího převodu. Opční smlouva tudíž společnosti Asker Brygge umožnila sledovat vývoj cen

nemovitostí během řady let, aby poté opci uplatnila a koupila nemovitost za cenu dohodnutou v roce 2001. Ačkoliv Kontrolní úřad plně uznává právo orgánů veřejné správy působit na trhu za komerčních podmínek, má nicméně důvod pro pečlivé posouzení, zda by podobnou smlouvu uzavřel soukromý hospodářský subjekt. Kontrolní úřad v tomto ohledu posoudil, zda společnost Asker Brygge zaplatila za opci jako takovou a zda jsou výhodné podmínky pro kupujícího vyváženy odpovídajícími závazky uloženými kupujícímu nebo právy prodávajícího.

Kontrolní úřad vyvodil závěr, že nelze mít za to, že opční smlouva jako taková splňuje zásadu investora v tržním hospodářství. Kontrolní úřad poté posoudil, zda byla nemovitost v době uzavření kupní smlouvy v roce 2007 převedena za tržní hodnotu na základě kupní ceny dohodnuté v roce 2001. V tomto bodu dospěl Kontrolní úřad k závěru, že nemovitost byla v roce 2007 prodána za cenu nižší, než byla její tržní hodnota. Kontrolní úřad proto níže posoudí za prvé opční smlouvu z roku 2001 (a její prodloužení podepsané v roce 2004) a za druhé to, zda se skutečný prodej pozemku v roce 2007 uskutečnil za tržní cenu.

1.1.2 Tržní cena v opční smlouvě podepsané v roce 2001

Pokud jde o opční smlouvu, je nutno přezkoumat, zda by se soukromý investor působící v tržním hospodářství rozhodl uzavřít obdobnou smlouvu, pokud jde o cenu a podmínky, jako je smlouva, kterou obec Asker a společnost Asker Brygge podepsaly v roce 2001. Při tomto posouzení nemůže Kontrolní úřad nahradit obchodní úsudek obce vlastním úsudkem, což znamená, že obec jako prodejce nemovitosti musí mít určitý prostor pro uvážení. Pro uzavření smlouvy za daných podmínek může existovat řada důvodů, které jsou přesvědčivé z obchodního hlediska. V případě, že pro rozhodnutí obce týkající se opatření neexistuje žádné jiné věrohodné vysvětlení, je toto považováno za státní podporu.

Na základě informací, které má Kontrolní úřad k dispozici, byly podmínky pro pozdější prodej stanoveny v opční smlouvě podepsané v roce 2001. Tato smlouva přiznávala společnosti Asker Brygge právo (nikoli však povinnost) koupit nemovitost za předem stanovených podmínek kdykoli v období do 31. prosince 2009. Na druhou stranu obec nemohla během téhož období nemovitost prodat někomu jinému. K hlavním znakům opční smlouvy, které jsou důležité pro posouzení státní podpory, patří i) dohodnutá cena ve výši 8 milionů NOK, upravená podle indexu spotřebitelských cen, ii) právo společnosti Asker Brygge požádat před uplatněním opce o nové projednání, pokud by se ceny nemovitostí podstatně snížily (obec takovéto právo týkající se nového projednání v případě značného zvýšení cen nemovitostí neměla), iii) platba ve dvou splátkách, přičemž 70 % kupní ceny bude zaplaceno nejpozději do 31. prosince 2011, za tento odklad se však nebude účtovat úrok.

V roce 2004 prodloužily obec a společnost Asker Brygge platnost opční smlouvy do roku 2014, ostatní podmínky transakce se však nezměnily ⁽⁴⁾.

Podle informací, které má Kontrolní úřad k dispozici, neprovedla obec před uzavřením smlouvy se společností Asker Brygge v roce 2001 nezávislé ocenění nemovitosti. Obec objasnila, že hodnotu stanovila na základě svých zkušeností s trhem nemovitostí, neposkytla však Kontrolnímu úřadu žádné podrobnosti. Kontrolnímu úřadu proto není jasné, na jakém základě dospěla obec k dohodnuté ceně za prodej pozemku ve výši 8 milionů NOK.

I za předpokladu, že částka ve výši 8 milionů NOK představovala tržní cenu nemovitosti jako takové v roce 2001 ⁽⁵⁾, je nutno posoudit tržní hodnotu ostatních prvků dohodnutých v opční smlouvě. Pokud by se měla vzít v úvahu pouze tržní hodnota nemovitosti, znamenalo by to podle názoru Kontrolního úřadu, že společnost Asker Brygge získala opci jako takovou bez jakéhokoli protiplnění za toto přednostní kupní právo.

Jak bylo uvedeno výše, tato opce společnosti umožnila sledovat vývoj cen nemovitostí během řady let. Statisticky mají ceny nemovitostí v průběhu času rostoucí tendenci. Obec Asker se mimoto nachází blízko Osla a vykazuje trvalý růst počtu obyvatel, což obvykle kladně ovlivňuje ceny nemovitostí.

Opční smlouva obci znemožňovala prodat nemovitost jinému kupci, a tudíž vázala kapitál, pro nějž mohla obec nalézt alternativní využití nebo získat za něj úrok. V případě, že by se společnost Asker Brygge rozhodla nemovitost nekoupit, by však obec neobdržela žádnou platbu nebo kompenzaci.

K prodloužení opční smlouvy v roce 2004 o dalších 5 let došlo navíc bez jakékoli odměny. Společnost Asker Brygge se mohla aktivně obrátit na obec, aby využití pozemku regulovala pro účely, které by zvýšily tržní hodnotu.

V rámci opční smlouvy byly sjednány rovněž některé aspekty možné budoucí kupní smlouvy. Co se týká zejména nové regulace využití pozemku, společnost Asker Brygge měla povinnost dokončit přípravné práce, které povedou k nové regulaci. Pokud by tato podmínka nebyla splněna, mohla obec Asker smlouvu ukončit.

Norské orgány tvrdily, že nelze mít za to, že opce byla poskytnuta bez jakékoli odměny, jelikož společnost Asker Brygge přijala na oplátku závazky týkající se plánování a průzkumu. I když obec považovala rozvoj nemovitosti za obtížný a nechtěla provést průzkum nezbytný k zjištění rizik souvisejících se složitými půdními podmínkami a znečištěním, opční smlouva společnosti Asker Brygge umožňovala pracovat na pozemku řadu let, než se rozhodne nemovitost koupit, což podle názoru Kontrolního úřadu riziko značně snížilo. Případná nová regulace využití pozemku by zvýšila jeho hodnotu. Opční smlouva proto

pro společnost Asker Brygge neznamena realné riziko. Částky vynaložené na průzkum by přinesly prospěch kupujícímu, a pokud by průzkum ukázal, že nemovitost není vhodná pro rozvoj, bylo možno průzkumné práce zastavit a náklady minimalizovat, aniž by byla společnost povinna nemovitost koupit.

Společnost Asker Brygge tvrdila, že při posuzování odměny za opci je nutno vzít v úvahu povinnost týkající se financování průzkumných prací ve výši přibližně 4 nebo 5 milionů NOK. Společnost uvedla, že tato metodika není neobvyklá jako základ pro stanovení ceny opce, pokud jde o pozemek bez stavební přípravy, jak je tomu v tomto případě. Kontrolní úřad podotýká, že společnost Asker Brygge neposkytla ohledně výše uvedených tvrzení žádnou dokumentaci. Norské orgány nemohly potvrdit částky vynaložené na průzkum, ani skutečnost, že se jedná o běžný způsob stanovení ceny pozemku bez stavební přípravy.

Podle názoru Kontrolního úřadu měla samotná opce (bez ohledu na skutečnost, zda byla uplatněna či nikoli) v roce 2001, kdy byla smlouva uzavřena, určitou hodnotu. Z dokumentace a vysvětlení, které Kontrolní úřad doposud obdržel, nevyplývá, že kupující zaplatil za opci jako takovou odměnu, která by byla přijatelná pro soukromého investora.

Opční smlouva odkazuje na to, že společnost Asker Brygge může na pozemku provést průzkumné práce za účelem regulace jeho využití pro jiné účely výměnou za opci na koupi nemovitosti za tržní cenu. Neexistovala však žádná záruka, že bude skutečně proveden náležitý průzkum nemovitosti. Nebyl uložen bezpodmínečný závazek týkající se provedení určitého druhu průzkumu, jelikož kupující se mohl místo toho rozhodnout, že kupní smlouvu neuzavře, pokud by například prvotní průzkumné práce ukázaly, že projekt nebude ziskový, či z jakéhokoli jiného důvodu. Rizika pro kupujícího na základě opční smlouvy byla proto minimální, zatímco v případě, že by průzkum ukázal možnost rozvoje nemovitosti, neměla by z toho obec žádný prospěch. Kupující by poté mohl po dlouhou dobu sledovat vývoj na trhu nemovitostí a mohl by se rozhodnout pro koupi nemovitosti za stanovenou cenu v době, kdy to bude pro kupujícího co nejziskovější. Na základě informací, které má Kontrolní úřad k dispozici, nelze požadavek, aby společnost Asker Brygge provedla v určité stanovené lhůtě průzkumné práce za účelem zachování opce, považovat za náležitou platbu za možnost koupit pozemek ve smyslu zásady investora v tržním hospodářství.

Opční smlouva obsahovala rovněž další prvky, které (jak se zdá) mohly zvýšit hodnotu opce. První prvek se týká mechanismu úpravy ceny. Společnost Asker Brygge byla oprávněna požádat před uplatněním opce o nové projednání ceny, pokud by se ceny nemovitostí v obci Asker podstatně snížily. Jak bylo uvedeno výše, smlouva obci nepřiznávala odpovídající právo na nové projednání v případě značného zvýšení cen nemovitostí. Podle norských orgánů bylo důvodem pro zahrnutí práva společnosti Asker Brygge na nové projednání smlouvy to, že obec Asker pokládala rozvoj nemovitosti za obtížný, mimo jiné kvůli blízkosti dálnice (E18), transakce by proto znamenala značné hospodářské riziko. Kontrolní úřad se však domnívá, že by soukromý investor v tržním hospodářství takovouto

⁽⁴⁾ Dokument č. 518079, příloha 1.

⁽⁵⁾ To, zda to odpovídá tržní ceně, bude posouzeno v oddíle 1.1.2.

smlouvu neuzavřel bez vzájemného práva na úpravu v případě, že se ceny nemovitostí značně zvýší nebo sníží. V této souvislosti se zdá, že právo obce upravit cenu podle indexu spotřebitelských cen není dostatečnou náhradou za neexistenci odpovídajícího práva na nové projednání.

Podle názoru Kontrolního úřadu není správným indexem, který se použije při úpravě s ohledem na změny cen nemovitostí, index spotřebitelských cen. Index spotřebitelských cen představuje měřítko odhadující změnu průměrné ceny spotřebního zboží a služeb nakupovaných domácnostmi a neodráží pohyby cen na trhu nemovitostí. Ceny nemovitostí se vyvíjejí jinak než ostatní ceny, a ceny nemovitostí jako v daném případě nejsou proto při stanovování indexu spotřebitelských cen obvykle brány v úvahu.

Opční smlouva mimoto zahrnuje souhlas obce Asker s odkladem úhrady 70 % dohodnuté kupní ceny nejpozději do 31. prosince 2011 ⁽⁶⁾, aniž by byl za tento odklad účtován jakýkoliv úrok. Podle norských orgánů se odklad úhrady ceny v plné výši bez jakéhokoli úroku akceptoval kvůli skutečnosti, že se rozvoj nemovitosti pokládal za obtížný. Kontrolní úřad podotýká, že by soukromý hospodářský subjekt nesouhlasil s odkladem platby na tak dlouhou dobu, aniž by požadoval jakýkoli úrok. Kontrolní úřad rovněž podotýká, že by soukromý hospodářský subjekt nepřevedl úplné vlastnictví nemovitosti před obdržení platby v plné výši. Obec Asker souhlasí s tím, že by soukromý investor požadoval za odklad platby odměnu. Ačkoliv obec Asker uvedla, že by případná podpora v této souvislosti byla nižší než prahová hodnota pro podporu *de minimis*, neposkytla v tomto ohledu žádnou dokumentaci.

Z výše uvedených důvodů se Kontrolní úřad domnívá, že by soukromý hospodářský subjekt neuzavřel takovouto dlouhodobou opční smlouvu za podobných podmínek jako obec Asker, aniž by požadoval odměnu za opci a výhodné podmínky jako takové. Požadováním odměny odpovídající pouze hodnotě nemovitosti v roce 2001 se obec Asker vystavila riziku pozdějšího poskytnutí státní podpory zejména v případě zvýšení cen nemovitostí.

Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že opční smlouva nebyla uzavřena za tržních podmínek, a nelze proto vyloučit existenci státní podpory.

Je proto nutné ověřit, zda byla nemovitost prodána za cenu nižší, než je její tržní hodnota.

⁽⁶⁾ Podle § 3 kupní smlouvy dojde k platbě před zahájením stavební činnosti, nejpozději však do 31.12.2011, viz dokument č. 508884, příloha 1.

1.1.3 Tržní hodnota nemovitosti v době uzavření kupní smlouvy

Společnost Asker Brygge opci uplatnila v roce 2005. Ačkoli podmínky prodeje byly stanoveny v opční smlouvě z roku 2001, byla kupní smlouva uzavřena až 21. března 2007. Norské orgány objasnily, že kupní cena nebyla předmětem jednání, která se uskutečnila v roce 2007, nýbrž byla dohodnuta v roce 2001.

Pro posouzení, zda byla v rámci dané transakce poskytnuta státní podpora, není rozhodující hodnota nemovitosti v roce 2001, jelikož se prodej neuskutečnil v roce 2001, nýbrž v roce 2007. Zatímco opční smlouva z roku 2001 opravňovala společnost Asker Brygge koupit nemovitost během příštích 10 let, nemovitost zůstala prozatím obci, dokud společnost Asker Brygge opci neuplatní. Příslušným okamžikem pro posouzení státní podpory Kontrolním úřadem je proto okamžik, kdy byla nemovitost prodána a převedena na nového vlastníka, tj. v roce 2007.

Níže proto Kontrolní úřad porovná cenu ve výši 8 727 462 NOK, kterou společnost Asker Brygge zaplatila v době prodeje v roce 2007, s tržní hodnotou nemovitosti.

Podle pokynů Kontrolního úřadu k prvkům státní podpory při prodeji pozemků se prodej pozemků a staveb na základě dostatečně propagovaného a bezpodmínečného nabídkového řízení srovnatelného s dražbou, kdy je přijata nejlepší či jediná nabídka, uskuteční z podstaty věci za tržní hodnotu, a nezahrnuje proto státní podporu. Alternativně je k vyloučení existence podpory při prodeji pozemku bez bezpodmínečného nabídkového řízení nutné nezávislé ocenění provedené jedním či více nezávislými odhadci před zahájením jednání o prodeji za účelem stanovení tržní hodnoty na základě obecně uznávaných tržních ukazatelů a norem oceňování. Při plnění svých úkolů musí být odhadce nezávislý, tj. orgány veřejné správy nesmí být oprávněny vydávat příkazy s ohledem na výsledek ocenění. V dotčeném případě obec Asker neuspořádala před uzavřením smlouvy bezpodmínečné nabídkové řízení, ani si nevyžádala nezávislé odborné ocenění. Nelze proto automaticky vyloučit existenci státní podpory.

V oznámení poskytly norské orgány tři ocenění dotyčné nemovitosti. Žádné z ocenění nebylo provedeno před uzavřením opční smlouvy v roce 2001, nýbrž hodnota nemovitosti byla stanovena posléze.

První zprávu ze dne 30. června 2006 vyhotovili autorizovaní odhadci cen nemovitostí Verditakst AS, Takst Senteret a Agdestein ⁽⁷⁾. Podle této zprávy činila odhadovaná hodnota pozemku v roce 2001 (tj. v době uzavření opční smlouvy) 9,6 milionu NOK s možnou odchylkou +/- 15 %. Zdá se však, že se jedná o velmi přibližný odhad. Odhadci jednoduše odhadli hodnotu nemovitosti na základě povoleného využití (převážně pro účely přístavu) podle regulačního režimu, který existoval v době ocenění (a jenž byl stejný jako v roce 2001), a hodnoty při alternativním společném využití pro přístav, bytovou výstavbu

⁽⁷⁾ Dokument č. 508884, příloha 9 oznámení.

a průmyslové účely a hodnotu nemovitosti stanovili jako střední hodnotu těchto dvou alternativ⁽⁸⁾. Jak však bylo objasněno výše, pro posouzení státní podpory je důležitá hodnota pozemku v roce 2007, kdy byla nemovitost prodána a převedena na nového vlastníka.

Norské orgány připojily k oznámení další dvě ocenění, která jménem obce provedly společnosti TJB Eiendomstaksering – Ek & Mosveen AS – Bjørn Aarvik. V první zprávě ze dne 18. ledna 2008⁽⁹⁾ byla tržní hodnota pozemku v roce 2007 odhadnuta na 26 milionů NOK. Jelikož smlouva mezi obcí a společností Asker Brygge byla uzavřena v roce 2001, byla tato cena diskontována na hodnoty roku 2001. Diskontovaná hodnota částky ve výši 26 milionů NOK v roce 2007 při použití 5,5 % sazby za dobu 7,5 roku odpovídala v roce 2001 částce ve výši 17 milionů NOK.

Ve druhé zprávě ze dne 16. června 2008⁽¹⁰⁾ odhadly společnosti TJB Eiendomstaksering – Ek & Mosveen AS – Bjørn Aarvik tržní hodnotu pozemku v roce 2007 na 12 milionů NOK. Diskontovaná hodnota částky ve výši 12 milionů NOK v roce 2007 pomocí stejné diskontní sazby, jak bylo uvedeno výše (tj. 5,5 % za dobu 7,5 roku) odpovídala v roce 2001 částce ve výši 8 milionů NOK. Rozdíl mezi oběma zprávami tudíž činí 9 milionů NOK u hodnoty nemovitosti v roce 2001 a 14 milionů NOK u hodnoty nemovitosti v roce 2007.

Norské orgány tento rozdíl vysvětlily především na základě odhadovaného snížení hodnoty s ohledem na dodatečný závazek uložený společnosti Asker Brygge, pokud jde o využívání části nemovitosti společností Slependsen Båttforening AS⁽¹¹⁾. Opční smlouva z roku 2001 obsahuje ustanovení, v němž se uvádí, že část nemovitosti je pronajata společnosti Slependsen Båttforening jako přístav pro malé čluny a že společnost Asker Brygge bude muset poskytnout náhradu za právo této společnosti využívat pozemek jako přístav pro malé čluny / náhradu obci Asker, pokud rozvoj nemovitosti začne dříve, než skončí platnost nájemní smlouvy. Platnost nájemní smlouvy skončila v červnu 2009. V § 3 opční smlouvy se mimoto uvádí, že společnost Asker Brygge dospěje spolu s obcí Asker k uspokojivému řešení, pokud jde o potřeby společnosti Slependsen Båttforening s ohledem na rozsah činnosti v době uzavření smlouvy.

Při uzavření opční smlouvy v roce 2001 hradila společnost Slependsen Båttforening obci Asker roční nájemné ve výši 19 500 NOK⁽¹²⁾. Ačkoliv bylo obtížné stanovit přesný hospodářský důsledek závazku společnosti Asker Brygge uloženého v době uzavření opční smlouvy, podepsaly společnosti Asker Brygge a Slependsen Båttforening dne 1. června 2006 smlouvu, podle níž měla posléze uvedená společnost zaplatit částku ve

výši 850 000 NOK (viz § 2 odst. 4 smlouvy)⁽¹³⁾. Podle vysvětlení norských orgánů bylo ocenění z ledna 2008 založeno na nesprávném výkladu smlouvy uzavřené mezi společnostmi Asker Brygge a Slependsen Båttforening, jelikož nezohledňovalo právo posléze uvedené společnosti uhradit za dotýčnou plochu pouze částku ve výši 850 000 NOK. Odhadci vyložili ustanovení opční smlouvy tak, že společnost Slependsen Båttforening bude po skončení platnosti nájemní smlouvy oprávněna najmout či koupit místa pro čluny za tržní cenu. Norské orgány se však domnívají, že při odhadu tržní hodnoty nemovitosti v roce 2001 a 2007 je nutno vzít v úvahu částku ve výši 850 000 NOK, která představuje splnění závazku vůči společnosti Slependsen Båttforening. Obec Asker proto společností TJB Eiendomstaksering – Ek & Mosveen AS – Bjørn Aarvik nařídila, aby v ocenění ze dne 16. června 2008 použily jako základ pro odhad hodnoty 65 míst pro čluny patřících společnosti Slependsen Båttforenings částku ve výši 850 000 NOK. Kontrolní úřad se domnívá, že tato částka je důležitá pro odhad hodnoty nemovitosti v roce 2007, jelikož v té době to byla známá informace.

V ocenění z června 2008 byla podle údajů obce mimoto zohledněna rizika související se znečištěním půdy⁽¹⁴⁾. Ocenění z června 2008 již nezahrnovalo místa pro uskladnění člunů pod silnicí (E18), jak uvedla obec⁽¹⁵⁾.

Společnost Asker Brygge zpochybnila platnost ocenění. Hlavní námitkou bylo to, že ocenění zahrnovala možnost vybagrování břehu za účelem vytvoření dalších míst pro čluny a míst pro uskladnění člunů na pevnině. Podle společnosti Asker Brygge nebylo možno v roce 2001 vůbec předvídat rozvoj nemovitosti a Veřejná správa silnic zakázala další bagrování v této oblasti⁽¹⁶⁾.

Kontrolní úřad podotýká, že společnost Asker Brygge neposkytla žádnou dokumentaci, že skutkové předpoklady u ocenění z června 2008 nejsou správné. Kontrolní úřad dále uvádí, že obec nezpochybnila platnost ocenění z června 2008, které (jak se zdá) pokládala za poměrně přesné⁽¹⁷⁾. Obec ve svých připomínkách zaslaných Kontrolnímu úřadu naopak odkazuje na ocenění v části, kde zvažuje bagrování (s ohledem na posouzení znečištění půdy), a nevyjadřuje se k tomu, že by bagrování

⁽¹³⁾ Smlouvu posoudila právnická společnost Hjort, viz dokument č. 508884, příloha 7.

⁽¹⁴⁾ Dokument č. 508884, viz příloha 3 oznámení, ocenění na straně 5 a dopis obce ze dne 5.5.2008 určený odhadcům, příloha 8 oznámení a připomínky obce uvedené v dopise ze dne 29.1.2010 určeném Kontrolnímu úřadu, s. 3–4, dokument č. 544706.

⁽¹⁵⁾ Dokument č. 508884, viz příloha 3 oznámení, ocenění na stranách 4 a 7 a dopis obce ze dne 5.5.2008 určený odhadcům, příloha 8 oznámení a připomínky obce uvedené v dopise ze dne 29.1.2010 určeném Kontrolnímu úřadu, s. 4 (bod 3.3, poslední odstavec), dokument č. 544706.

⁽¹⁶⁾ Dokument č. 545173, připomínky společnosti Asker Brygge, bod 4.

⁽¹⁷⁾ Dokument č. 544706, viz s. 3–4 a dokument č. 518079, dopis obce určený Kontrolnímu úřadu, kde je ocenění použito jako základ pro vysvětlení výpočtů částky případně poskytnuté podpory, jak je uvedeno v oznámení zaslaném Kontrolnímu úřadu.

⁽⁸⁾ Dokument č. 508884, příloha 9 oznámení, ocenění na straně 15.

⁽⁹⁾ Dokument č. 508884, příloha 5 oznámení.

⁽¹⁰⁾ Dokument č. 508884, příloha 3 oznámení.

⁽¹¹⁾ Dokument č. 518079, dopis obce ze dne 11.5.2009 určený Kontrolnímu úřadu, s. 2–3.

⁽¹²⁾ Tato částka byla stanovena na základě smlouvy podepsané v roce 1999 mezi obcí Asker a společností Slependsen Båttforening. Příloha 8 dopisu ze dne 11.5.2009, dokument č. 518079.

nebylo vůbec možné. Kontrolní úřad proto nemůže mít za to, že byla poskytnuta dokumentace, která odůvodňuje zpochybnění skutkových předpokladů ocenění z června 2008.

Cena pozemku v roce 2007 je stanovena ve dvou zprávách společností TBJ Eiendomstaksering – Ek & Mosveen AS – Bjørn. První zpráva vyhotovená v lednu 2008 odhadla hodnotu pozemku na 26 milionů NOK, což je podstatně více než cena ve výši 8,7 milionu NOK, kterou uhradila společnost Asker Brygge AS. V posledním (a nejnižším) ocenění (druhé zprávě) ze dne 16. června 2008 ⁽¹⁸⁾ byla tržní hodnota pozemku v roce 2007 odhadnuta na 12 milionů NOK, což je o 3 272 538 NOK více než zaplacená cena. Na rozdíl od první zprávy bere tato druhá zpráva podle informací, které poskytla obec Asker, v úvahu přesnější informace, jež byly známy v roce 2007, tj. v době dokončení prodeje.

Společnost Asker Brygge tvrdila, že pokud je důležitá hodnota v roce 2007, musí Kontrolní úřad vzít v úvahu a odečíst přidanou hodnotu vyplývající z prací, které společnost Asker Brygge provedla v období od roku 2001 do roku 2007. Tyto práce spočívaly v průzkumu nemovitosti provedeném společností Asker Brygge ⁽¹⁹⁾.

Kontrolní úřad usuzuje, že neexistuje žádný důvod pro to, aby byly od hodnoty odečteny práce provedené společností Asker Brygge v období 2001–2007. V této souvislosti Kontrolní úřad podotýká, že ocenění z roku 2008 jsou založena na regulaci využití nemovitosti, která platila v roce 2001 a 2007. Podle ocenění z června 2008 se regulace nezměnila od roku 1998 ⁽²⁰⁾. V roce 2001 a 2007 se proto očekávalo využití nemovitosti jako přístavu a skladovací plochy pro čluny ⁽²¹⁾. Kontrolní úřad se nedomnívá, že toto ocenění bylo ovlivněno průzkumem, který provedla společnost Asker Brygge. V ocenění z června 2008 je mimoto zmíněno riziko znečištění půdy, dodává se však, že odhadci tuto záležitost blíže neověřili ⁽²²⁾. Zdá se proto, že průzkum, který provedla společnost Asker Brygge, nevzali odhadci při stanovování hodnoty pozemku právem v úvahu.

Jak bylo uvedeno, ocenění z června 2008 bylo založeno na využití plochy jako přístavu v souladu se stávající regulací. Zdá se však, že si společnost Asker Brygge byla již v roce 2001 vědoma potenciálu pro rozvoj nemovitosti. Tento potenciál obvykle odpovídá přidané hodnotě. Obec proto ve svém dopise ze dne 11. dubna 2008 určeném odhadcům uvedla, že by odhadci měli uvážit, zda je nutno posoudit pravděpodobnost změny regulace (podle předpokladu za účelem ziskovějšího využití). Poradci však odmítli vzít možnost změny regulace v úvahu, jelikož to pokládali za spekulativní. Odhadci dodali,

že by ocenění bylo zcela jiné (podstatně vyšší), pokud by bylo založeno na tom, že na pozemku bude povolena bytová výstavba a využití pro průmyslové účely ⁽²³⁾.

Kontrolní úřad má určité pochybnosti, zda by soukromý investor vzal v úvahu pravděpodobnost změny regulace za účelem jiného a hodnotnějšího využití nemovitosti v budoucnu a zda by tyto možnosti vedly k vyšší tržní hodnotě, tj. (podstatně) vyššímu ocenění, než je ocenění z června 2008. Kontrolní úřad však bere na vědomí zvláštní nejistotu spojenou s budoucím využitím dotyčné nemovitosti, mimo jiné znečištění a regulační požadavky spojené s dálnicí, která se nachází v blízkosti nemovitosti. Ocenění z června 2008, které nezohledňuje případný potenciál k rozvoji nemovitosti pro jinou formu využití než v současnosti, je proto nízké, podle názoru Kontrolního úřadu se však jeví jako přesné, vezmou-li se v úvahu zvláštní charakteristiky oceňované nemovitosti.

Z těchto důvodů vyvozuje Kontrolní úřad závěr, že se prodej pozemku č. 32/17 v roce 2007 za cenu 8 727 462 NOK uskutečnil za cenu nižší, než byla tržní cena ve výši 12 milionů NOK stanovená v nezávislém ocenění, jež bylo provedeno v červnu 2008 a které bylo předloženo norskými orgány.

1.1.4 Závěr ohledně zásady investora v tržním hospodářství

Z výše uvedených důvodů Kontrolní úřad konstatuje, že cena dohodnutá v opční smlouvě neodpovídala tržní ceně u takovéto smlouvy, jež by měla zohledňovat hodnotu nemovitosti v době uzavření smlouvy spolu s hodnotou opce a zvláštních opatření ve prospěch kupujícího. Kontrolní úřad mimoto uvádí, že skutečná cena dohodnutá v kupní smlouvě neodpovídala tržní ceně nemovitosti v době uzavření kupní smlouvy. Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že se prodej dotyčného pozemku č. 32/17 společností Asker Brygge AS za kupní cenu ve výši 8 727 462 NOK neuskutečnil v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství.

1.2 Státní prostředky

Aby se opatření považovalo za státní podporu, musí být provedeno státem nebo ze státních prostředků. Pojem stát se vztahuje nejen na ústřední vládu, nýbrž zahrnuje všechny úrovně státní správy (včetně obcí) a rovněž veřejné podniky.

Vzhledem ke skutečnosti, že obec prodala pozemek za cenu nižší, než byla jeho tržní cena, vzdala se svého příjmu. Za této situace měla společnost Asker Brygge zaplatit za pozemek více, jedná se proto o převod prostředků obce.

⁽¹⁸⁾ Příloha 3 oznámení.

⁽¹⁹⁾ Dokument č. 545173, bod 3.

⁽²⁰⁾ Viz dokument č. 508884, příloha 3.

⁽²¹⁾ Viz dokument č. 508884, příloha 3, ocenění na straně 6–7.

⁽²²⁾ Viz dokument č. 508884, příloha 3, ocenění na straně 5.

⁽²³⁾ Viz dokument č. 508884, příloha 8, dopis obce na straně 2 a dopis odhadců (nedatovaný) na straně 1.

Z těchto důvodů se Kontrolní úřad domnívá, že vzhledem k tomu, že se prodej neuskutečnil v souladu s tržními podmínkami, jedná se o státní prostředky ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

1.3 Zvýhodnění určitých podniků nebo určitých odvětví výroby

Opatření musí za prvé poskytnout společnosti Asker Brygge výhodu, která podnik zbavuje poplatků, jež by musel obvykle hradit ze svého rozpočtu. Jelikož transakce byla provedena za výhodných podmínek v tom smyslu, že by společnost Asker Brygge musela zaplatit za nemovitost vyšší cenu, pokud by se prodej pozemku uskutečnil v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, a musela by zaplatit tržní úrokové sazby za úvěr, pokud by si musela stejnou částku vypůjčit od banky, obdržela společnost výhodu ve smyslu pravidel státní podpory.

V dopise ze dne 11. května 2009 ⁽²⁴⁾ obec objasnila, jak vypočítala výši případné podpory, která byla v bodě 5 tiskopisu oznámení zaslaného Kontrolnímu úřadu ⁽²⁵⁾ odhadnuta na částku ve výši 5,3 milionu NOK. Odhad je založen na rozdílu mezi oceněním z června 2008 ⁽²⁶⁾ (které stanovilo hodnotu pozemku v roce 2007, kdy byla uzavřena kupní smlouva) a kupní cenou, který činí přibližně 3,3 milionu NOK. Obec mimoto poskytla společnosti hospodářskou výhodu v podobě odkladu platby zbývajících 70 % kupní ceny. Obec své výpočty založila na úroku ve výši 7 % za období 4 let a 9 měsíců ve vztahu k částce ve výši 6 milionů NOK a zjistila, že maximální výhoda plynoucí ze zvýhodnění půjčky činí 2 miliony NOK.

Opatření musí být za druhé selektivní v tom, že zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“. Jediným možným příjemcem v rámci posuzovaného opatření je společnost Asker Brygge. Opatření je proto selektivní.

1.4 Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi smluvními stranami

Podpora musí narušovat hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi smluvními stranami Dohody o EHP.

Podpora poskytnutá státem by posílila postavení společnosti Asker Brygge ve srovnání s ostatními podniky, kteří soutěží ve stejné oblasti podnikání, tj. rozvoji nemovitostí. Jakákoli podpora posiluje postavení příjemce ve srovnání s jeho konkurenty, a narušuje tudíž hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Pokud společnost působí v oblastech, které jsou předmětem obchodu uvnitř EHP, jsou splněny požadavky čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP pro to, aby opatření představovalo státní podporu. Podnikání v oblasti rozvoje nemovitostí je v zásadě a v praxi otevřeno obchodu uvnitř EHP. Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že podpora může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

⁽²⁴⁾ Dokument č. 518079, s. 1–2.

⁽²⁵⁾ Dokument č. 508884, příloha 1, tiskopis oznámení, bod 5.

⁽²⁶⁾ Ze tří ocenění udává podle názoru Kontrolního úřadu nejlepší údaj o tržní hodnotě nemovitosti v roce 2007 ocenění z června 2008, v němž je tržní hodnota pozemku v roce 2007 odhadnuta na 12 milionů NOK.

1.5 Závěr

Z výše uvedených důvodů Kontrolní úřad usuzuje, že transakce týkající se prodeje pozemku č. 32/17 společnosti Asker Brygge podle opční smlouvy podepsané v roce 2001 a pozdějších smluv zahrnuje poskytnutí státní podpory.

2. PROCESNÍ POŽADAVKY

Norské orgány předložily oznámení o prodeji dne 13. února 2009 (dokument č. 508884). Norské orgány však opční smlouvu, která stanoví podmínky prodeje pozemku, podepsaly v roce 2001 a prodej se uskutečnil dne 21. března 2007, kdy byla uzavřena kupní smlouva. Prodej se proto uskutečnil dříve, než Kontrolní úřad přijal konečné rozhodnutí ohledně jeho platnosti. Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že norské orgány nedodržely své povinnosti podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3.

3. SLUČITELNOST PODPORY

Opatření podpory, na něž se vztahuje čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, obvykle nejsou slučitelná s fungováním Dohody o EHP, nejsou-li způsobila pro výjimku stanovenou v čl. 61 odst. 2 nebo 3 Dohody o EHP.

Výjimka stanovená v čl. 61 odst. 2 se na dotýčnou podporu nevztahuje, jelikož tato podpora není určena k dosažení některého z cílů uvedených v tomto ustanovení. Na daný případ se nevztahuje ani ustanovení čl. 61 odst. 3 písm. a) nebo b) Dohody o EHP. Oblast, v níž se nemovitost nachází, nemůže mimoto využít ani regionální podporu ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP.

Kontrolní úřad proto uvádí, že posuzovanou transakci nelze odůvodnit na základě ustanovení o státní podpoře, která jsou obsažena v Dohodě o EHP.

4. NAVRÁCENÍ PODPORY

Podle článku 14 v části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem nařídí Kontrolní úřad v případech protiprávní podpory, která byla shledána za neslučitelnou, zpravidla dotýčného státu ESVO, aby získal podporu od příjemce zpět.

Kontrolní úřad je názoru, že v daném případě navrácení podpory nevylučují žádné obecné zásady. Podle ustálené judikatury je zrušení protiprávní podpory prostřednictvím jejího navrácení logickým důsledkem zjištění, že se jedná o protiprávní podporu. Navrácení státní podpory, která byla poskytnuta protiprávně, za účelem obnovení stavu, který předcházel poskytnutí podpory, nelze v zásadě považovat za nepřiměřené s ohledem na cíle Dohody o EHP, pokud jde o státní podpory. Navrácením podpory ztrácí příjemce výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu

ke svým soutěžitelům, a obnoví se stav, který předcházel poskytnutí podpory⁽²⁷⁾. Z této funkce navrácení podpory rovněž vyplývá, že Kontrolní úřad zpravidla nemůže, vyjma výjimečných okolností, překročit svou diskreční pravomoc uznanou v judikatuře Soudního dvora, pokud po členském státu ESVO žádá, aby zajistil navrácení částek poskytnutých jako protiprávní podpory, jelikož pouze zajišťuje obnovení dřívějšího stavu⁽²⁸⁾. S ohledem na imperativní charakter kontroly státních podpor prováděné Kontrolním úřadem na základě protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem mohou podniky, které jsou příjemci podpory, v zásadě mít legitimní očekávání, že byla zachována pravidla při poskytování podpory, pouze v případě, že tato podpora byla poskytnuta při dodržení postupu upraveného uvedeným protokolem⁽²⁹⁾. V tomto případě zjevně neexistují mimořádné okolnosti, jež by vedly k oprávněným očekáváním na straně příjemců podpory.

Navrácení částek neoprávněně poskytnuté státní podpory by mělo v souladu s čl. 14 odst. 2 v části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem články 9 a 11 rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 zahrnovat složený úrok.

5. ZÁVĚR

Kontrolní úřad vyvozuje závěr, že norské orgány poskytly dotyčnou podporu protiprávně v rozporu s čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3.

Podmínky prodeje pozemku č. 32/17 na adrese Nesøyveien 8 společnosti Asker Brygge AS zahrnují státní podporu, která z výše uvedených důvodů není slučitelná s fungováním Dohody o EHP a měla by být navržena, a to ode dne podepsání kupní smlouvy 21. března 2007,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prodej pozemku obce Asker č. 32/17 na adrese Nesøyveien 8 společnosti Asker Brygge AS zahrnuje státní podporu, která není slučitelná s fungováním Dohody o EHP ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

Článek 2

Norské orgány přijmou veškerá potřebná opatření, aby od společnosti Asker Brygge AS získaly zpět podporu uvedenou v článku 1, která byla příjemci poskytnuta protiprávně.

Článek 3

Navrácení podpory se uskuteční bez prodlení a v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem, pokud dovolují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí. Podpora, která má být navržena, zahrnuje úrok a složený úrok za dobu ode dne, kdy byla společnosti Asker Brygge AS dána k dispozici, do dne jejího navrácení. Úrok se vypočte na základě článku 9 rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 195/04/KOL.

Článek 4

Do 13. září 2011 poskytne Norsko Kontrolnímu úřadu informace o celkové částce (jistina a úroky), kterou musí příjemce navrátit, a o plánovaných nebo již přijatých opatřeních k navrácení podpory.

Norsko musí vykonat rozhodnutí Kontrolního úřadu a zajistit navrácení podpory v plné výši do 13. listopadu 2011.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

Článek 6

Pouze anglické znění tohoto rozhodnutí je závazné.

V Bruselu dne 13. července 2011.

Za Kontrolní úřad ESVO

Oda Helen SLETNES
předsedkyně

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
člen kolegia

⁽²⁷⁾ Věc C-350/93 *Komise v. Itálie*, Sb. rozh. 1995, s. I 699, bod 22.

⁽²⁸⁾ Věc C-75/97 *Belgie v. Komise*, Sb. rozh. 1999, s. I 3671, bod 66 a věc C-310/99 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2002, s. I 2289, bod 99.

⁽²⁹⁾ Věc C-169/95 *Španělsko v. Komise*, Sb. rozh. 1997, s. I 135, bod 51.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS